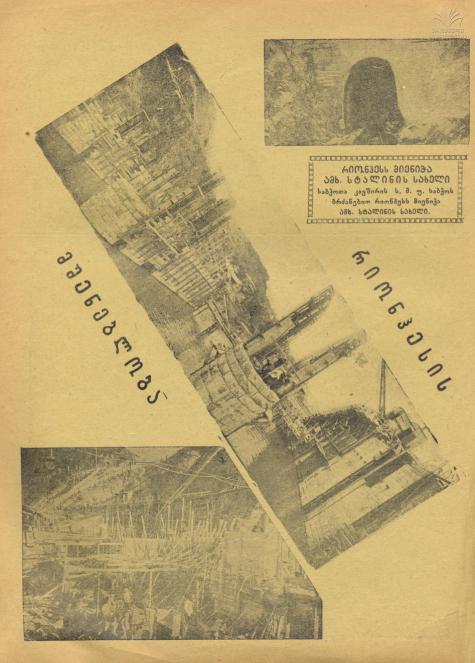

ტრაქტორის დღისათვის

e-76.

M 40 4748727

(65733000 ... 30500065 ... 956)

თითქოს მთები იზრდებიან, თითქოს მთები

იმართებიან ზევით და მზეს ჩრცილავენ. (ჰუნს მივაქუნემ: ჩემს ზურგიდან კი ეს გაზრდილი მთები ლკან მომდევენ, ბრუნები წევერვალებით ზევით და წინ და ჩრდილებს

წყნარდება გარემო. სადაცაა ამ ხევში ქარხნის შავი კვამლივით გაიშლება და დაინთხევა "მავმხელ- დამე. ალარავინ ჩნდება; თითქოს ყველა მთებსა და კლდებს "მეებიზნა. ურმები ალარ ჩანს, არც ადამიანი. ჩხრიალებს პატარა მდინარე, —თვით "მავი უეროდება თავისფერ ბინდს.

ვხელავ ქარბანას, რომელიც ქმინავს ჩქარი და მძლავრი ხმით. ის როგორც რყინის ყუ-ლაბა ისე დგას ამ სალყლდოვან მთებში, მა-გრამ კს პატარა ლრლნის ამ უზამაზარ მთას

თვითეული წუთის შემდეგ გამოგოიალდე-

ბა ხოლმე რამდენიმე პატარა ვაგონი და გარეცხილი მარგანეცი გამოაქმს გარეთ. აქა იქ მოსჩანან მუშები, რომელნიც აქ გაგონებს მოაგორებენ და მარგანეცის გო-

ზა ის ა აქლიციეს. ზაგ ქარხანაში სუნთქვაა, მოიერი, ქარიცით ძლიერი. გარედან გულისცემას ჰგაფს, შიგნი-დან ძარღვებში სისხლის გრუნვას.

გამარჯვება!.. სმქნაგაბრუებული მივმა-

რთავ ქარხნის გამგეს. ისიც მუშაა. მუშაობს დაზგასთან. გაღიშე-მულ სახეზე შავმტვერ ნარევი ოფლის და-

რები დაეტყო.
— მოგვისწარით, სადაკაა მუშაობა "მესწყ-დება,—მეუმნება ის და ხელს მართმევს — დავიწყოთ მაღლიდან.—განაგრობის ის და აე-დივარ ხის ვიწრო კიბეებზე ზევით, "მენობის

მურიანი წყალი ხის ოთხვეთხედი ლარით ამურიანი უყალი ნის ობიტემინები ერთის მოგირებს, აომტოვან ქვას. ინჯალმვა ცხ-ვი და სცრის მარგანეცს. მსხვილი ქვა პირდა-პირ ქვედა საროულისცენ მიექანება, გაცრი-ლი კი შვმდეგი საროულის ცხავისაკენ, გაი-გლის ოთხ საროულს და გაწმენდილი გამდიფლის ოთხ ბარგანეცით იტცირთება ქვედა სა-

honomal coobando. სართულებს მივყვები ძირს.

მველგან ერთი და იგივე ხმაური, ერთი და იგივე სახის მუშაობა. ყველანი თავს დასტ-რიალებენ თავ-თავიანთ დაზგებს და სიტყვაამოლღებლად მუშაობენ. პირდაპირ ერთი კედლის სიგრძეზე ტრიალებს ღერძი, ის შემობოქილი ტყავის დგედებით და კს მოძრავი დერძი ატრიალებს დეგდებს, დევდე-ბი დაზაებს ამო შედობენ და მთელი ქარზახა ერთ მთლიან, შეწყობილ და უცვლელ გუგუნშია.

გუთისა. კიდელზე დიდი ძველებური საათი ჰკიდია. ალბათ მძინარეს გაადეიძ?ზს მისი ცემის ხმა, ეხლა კი ქარსნის გუგუნში იკარგება, ქრება. მისი ისრები რეა საათს უჩვენებენ.

მისი ისრები ძქვა საათს უჩვესესუს. გარეთ, სპილენძნარევ ფოლადზე - ძკინა ეცემა და ქარხნის შენობაში, ცედლების შიგ-ორანიალებივით - მოგორავენ ნით, თუჯის ფრინველებივით

ეს ხმები ეცემიან, წვებიან კედლებზე, და-ზგებზე; მისრიალებენ ღარებით ქვევით და ზეცით და ქარხანას სპილენშში ახევევნ. ირთბელ კითი შემიტრიალდა დიზელის მქნევარა და მძიმედ შეჩერდა. შეჩერდა ქარ-

ხანაც, შესდგა დაზგები.

განუწყიეტილი. შეუჩერებელი, თაგბრუდამხვევი ხმაური მოსწყდა ჰაერს, მაგრამ თი-თქოს ინერციის ძალით ბგერები მაინც ბოუ-ნავენ, პაერები მაინც გაისმიან, ბგერები მაინი ვერ ჩერდებიახ.

ნელი-ნელ შეეპარა ჰაერს საათის ჯახუნი, ის თითქოს ეხლა გამოჩნდაო, თითქოს აქამდე თვალი ვერ ზედავდაო.

თვალი გერ თედაცდათ. წუთი და აიშალა ქარხანა, ეხლა ადამიანე-ბის სახეებიც გამოჩნდა, გარკვევით მოსჩანს თვითელო ნაკეეთი მათი სახისა. და მუშები სახლში წასელის წინ თავს ევ-ლებიან დაზგებს, ისინი თითქოს დაღლილები არიან. გაოფლიანებული არიან და ძლივს

დასვენებით ამოისუნთქეს. მუშები კი ოფლს იმწემდნდნენ, თავს დასტრიალებენ, ასუდთავე-გენ; მერე კი წინასაფრებს იხსნიან, სამუშათ ტანსაკმვილს იხდიან, ხელპირს იბანენ. და შეჩერდა ქარხანა კმაყოფილი "მრომით,

მძიმე ბოქლომის ქვეშ დადუმდა მკერდი. დილაზე ქი, გახთიადისას, ჯერ არც მზე იქნება აძოსული, არც მთვარე ჩასული,— შრომა ამოვა ჯანსაღი ნაბიჯით და ქარხანას

აოოთა ამოუგა გაზხადი გაითგათ და ქათათას სახალის ძაოღგებს აუმოქმედებს. მე და უფროსი მუშა ერთად მივდიგართ. წამდაუწემ ირგვლიც ციხედები, ერთ კენ-ქის დაგორებაც კი ჩვენს უურადღებას იპუ-

ხევში უზარმაზარი მანქანის შავი ლვედი სისინებს. მაღლა კი ცა იწურება და ქრება. _ სიპხელეძ იცის ადამიახთა გულისთქმათა შეერთება, შეკავშირეგა. ალბად ისიკ იმას ფიქრობს, რასაც ძე.

ფიკოოის, რასაც აე.
— როგორ მოგწონთ, ურმებით რომ ეზიდე-ბიან მავ-ქვას.—ვეკითხები. ხემო ნმა ისე გაისმის, როგორც ვატებილი ფინვანის ხმა. რომელიც ნამსხვრეცებთან ერთად ძირს ტაც-

ამ სიცალიერეში ძირს დაეცა ჩემი სიტყვე-

ა იცვლიცოციი ითის დაქცა ჩემი სიტყვე-ბი გაბზარული და მისუსტებული. — ამ ვერანას ვერ დავალწიეთ თავი. თითქ-მის ყველა მაღაროებთან საჰაერო გზა არის გაყვანილი, მაგრამ ამ რგანის ხეობას ვერაფე-ന്മുവ്നം. കാന്നർന വ്യാന്ത്രൂന ന്ന്ന്വുന്റനാര്. വ്യാმიანები ცალკე.

ითიესი (კალკე. — გეგმები და ხარჯათალრი(კხვა უკვე გან-ხილული და დაზტკი(კებულია, ამ ხუთწლიან გეგმით შთელი ჭიათაურის მიდამოები საპპერო კზეხმით "ქნეზა დაქსელილი.—განაგრძო ისევ მან და ამ ყრუ ლამეში რამდენჯაერმე ყრუთ

ჩაახველა.

— ხუთწლიანი გეგმა!.. რასაკვირველია ქი-ათურასაც ააყვავებს, გარდაჰქმნის. — თქვენ არ გეგონოთ ადგილი იყოს ამ გე-გმის შესრულება. იცით რამდენი მტრეპი

ჩვენ სოციალისტურ შეჯიბრებას ვაცხა-ბთ. პუშებს ვახალისებთ, ჩვენი მტრები კი დებთ "მუმებს კახალისებთ, ჩვენი პტრეგი კი გეირატებს კიგრგრევენ, მერი გათუგრიზილებ-ლოზას ამრალებენ, ჩვენ მარგანეცეს თვით-ირებლების ამრეგი გეინდა, ისინი კი ხა-რისხს სწევენ. სიტყვა მტრებს გარგველლა ხაზი გათქცან. მე არ გიცი რა გამოზატა ამ დროს მისმა სახემ, მის სიტყვებილან კი მრაზი

დობის ინითა სახეძ, ინის სიტუქებიდან კი ბრიანი და ბოლში ეფოქებიდა. დის, თონ გარის გეფანაში "შედდგით ფენი. აქ (აღე განითდა, მიწყა) და გარემო გურებიც. ერთი მთის დერდობზე კრზია გეტული. მის ერთად ერთ ფანჯარიდან უფექრული სანა-თლე გამშიკმობიის.

თვალს გაჰყვები პირდაპირ, გორაკებს შო-ის და ხევის შიგნით, შორს ელნათურებს ოის და მეგის მიგხით, თოთს ელგათურებს. დაინახავ ციცინათელებივით მოციმციმებს. მარჯვნივ კლდის ძირში და სიდომეში ორ სართულიანი შენობა სდგას. ავლისასაც შე– ვამჩნიე ეს.

ძირს ეზოში უთავბოლოთ ჰყრია ვაგონეტ-ეზის ბორბლები, დაგრეხილი რონები, და მპალი, გამოფიტული დედა კოჭეზი და ლო-

შია კი, შენობაში, რომელსაც წინა კოლ-ბჩამონგრეულ-ჩამოხსნილი აქვს, მოსჩანს ბო-ძები წაქცეული, ნახევრად კედლებში ჩაშვადა-რი. უზარმაზარი რკინის ბორმალს იატაკი ოი. უზაომაზაოი ოქინის ბორბალს იატაქი ჩაუჭეჭყია და ნახევრად შიგ ჩამჯდარი გადა-ყირავებული დგას. ჩანგრეულია კიბეების სა-ფეხურები. ქვიტყირით ნაგები სწორკუთხედები, რომლებსაც მხოლოდ ლითონის დაუანგე-ბული ბადეები შერჩენია, ისიც უვარგისი და უნბარებეთი ობლად გამოიცქარება, მიდიცბლ-ლია ეს ოდესდაც დაზგები მომქმედი, მოძოავი და ხმაურიანი.

შენობა მიგდებულია უყურადღებოდ. მკედა-რია და უპატრონო, როგორც ზღვაში ჩაძი-

რული გემი. — ეს რა არის?.. — ქარხანა nym!

— მერე, დაიწვა?!.

ის გაშტერებული უცქეროდა შენობას, თვალს არ აშორებდა და თითქოს მასზე ლაპაშენობას, რაკი არ უნდოდა. ეხლა მის ძარღვებს კებივით სძიძგნიდა ეს სანახაობა. სახე ქვასაკენიქოთ სიიიგიდა ეს სამათაობა, ადაე ქვას-გით ჩამოეკვეთა, ნაკვეთები დაექიმა და რა-მოდენიმე ხნით უმოქმქდობაში ჩავარდა; მეოე კი ეს სიკაჟე ზედ ჩამოადნა. დაეღვენთა, და-უნაღვლიანდა. რა დიდი ტკივილი განიცადა

უხალგლიანდა. რა დიდი ტკივილი განიცადა აქ წამებში, რა ბოლმა, რა ნაღველი!! — ქარბანა დგაჰ!!—წაილულლელა მა სერა განიცების შემდავ ისევ განაგრძო,— ხეომეტ წელიწადს ემუშაობდი ამ ქარბსნაში, აქაწვილი ბიჭი ვიყავი აქ რომ დავდექი, აფეთ, რამდენი ლამე გამითენებია ამ კედლე-

ძას მოაგონდა მთელი თავისი ახალგაზრდი-ბა და ალბათ ქარხნის სიცოცხლეც, რადგან ისინი ერთმანეთზე გადანასკვული იყვნენ. ლაპარაკი უმძიმდა. სწყინდა ქარხნის უმო-

ლაპარაკი უმძიბდა. სწყინდა ქარხნის უშო-ქეელობა, გადაიწყებებ ესგა საგანზე დამეწყო ლაპარაკი, მაგრამ მანვე არ დაშაცადა. "ეცით, ის ქარხანა: მხოლოდ სამი წელი-წადია რაკ! შეჩერდა. კარადა მოწყობილი იყო-მაგრამ ამერიკელმა კონცესიონერებშა გამა-დაკურეს. მისნი თანდათხობით ამკირებდნენ წარმოებას. ითხოვდენ მუშებს; გვირაბებში უაოლოებას. ითხოედენ ძუძებს; გვირაბებმი ძუშაობა სუგდებოდა და ქირხნებიც ჩერდებო-და. გაჩერებულ ქარსზებს, როგორც სამარაგო 6-წილების საწყობს, ისე უცქერდნენ. ჩვენ ეხედავდით თუ ჩვერი თვალის წინ, რუგოო ვზედავდით თუ ჩვეზი თვალის ცინ ტოგორ ალიდენ ქარხებს სხადაბსზვი წაწოლეზს და იხმარდენ რჩეულ ქარხებებისათვის. გაუმჯოთე-ცების გაგონ ან დაგონტის გაუმჯოთე-ყელა ჰარხანა შეჩერდა და უპატრონოდ უგ-დო რამდენიე წოის განთველობაში. მე გუქმენდი მის ლაპარაკს. სიტყვების კა-რდა მესმოდა მისი გულისთქმაც და სინამდეი-ლეც, თოგოს მის დეთძლ, მის სიხამოვი-ლეც, თოგოს მის დეთძლ, მის სიხამოვი-

და ჭირთან შეზრდილ დაღუპულზე მოსთქვამ-

- Ason hangental stip? ..

— რათ ჩაიდიხეს ასე?.. — შესკდა, ჩემო ძმაო, შესცდა. ისე ვერ გაინავარდა როგორც სურდა, მუშების ექს-პლოატაციას ვერ ახერხებდა. სხვის ზურგზე ალოატიციის ეერ აზეონებდა, სხვის აურგზე უნდოდა გაეთამაშა, მაგრამ პროთკაცშირები ყველაფერში ჩვენს წესებზე შიუთითებდნენ. თავიანთ ნიბაზე კერც ვინმეს ითხოვლენ. გერც ბმუშავებდნენ, ზელფესიც კავშირთან შეთანხმებით იყო დაწესებული და ტყავის გაძრობა რომ ვერ მოახერხა დანგრევით წასვლა

თვითეული ჩემი სიტყვა მის გაღიზიანებას გამოიწვევდა. მე შემეძლო ჩემი რომელიმე შეცითხვით მისი უსაზღვრო ბოღმა წამომეშალა, გამეასკეცებინა და გამოეხატა ქარხნებისადმი ის სიყვარული, რომელიც ხრახნმაც კი თავის წილად ჩაუნერე ჩუმება ვარჩიე. არ ვარგა გრძნობებთან თამა-

ის კი მაინც განაგრძობდა:

— შარშან ზამთარი მეტის მეტი ცივი და-დგა. ამ ქარხნის წყალსადინ მილებითან წყალი არ გამოიშვათ და ყინვისაგან დამსკდარიყო: წყალტუმბოები, ცილინდრის სამოსები, მიღ ბი, ბევრმა კი ხე და ფიცრები გაზიდა. თვითეული გამგოოლი მეურმე თავს ვალდებუ-ლად სთელიდა თითო ბოძი მაინც ჩამოეძრო და წავლო. ასე გაზიდეს ქარხანა, გაანადგუ-

ჩვენმა ტრესტმა რაღათ მიატოვა ასე,

რატომ არ ალადგინეს?...
— წარმოება ჩვენს ხელში გადმოვიდა თუ
არა, გაშინვე შეუდტებო მაღაროებისა და ქა-რაწების აღდგინას. აგამთვეთ ოცდახუთი ქარხანა, მაგრამ ეს იმდენად დაზიანებული ქარხანა, მაგრამ ეს იმდენად დაზიანებული იყო, რომ ახლის აგება უთრო ნაკლები დაჯდებოდა, იიორე ამის ამუშავება.

ძლივს მოსწყიიტა თვალი თავის კუნთებისა და შრომის სამშობლოს.

მივდიიართ ისიე უკან თეხიბის ბაკუნით და კისრის ქნვეით მოგვყვება (კხინი ჩუმი, წყნა-

იზრდება ქალაქი ქიათურა, მოდის. გიიახლო ვდება და თვალის გუგებში გვივარდება.

D. 3M ~ TOM 6 43 16 M 3 1.

3 M ~ J ~ U L & J & 3 J S U

(ക്രാർക്സ് പ്രാധ രാർക്ക്)

okenomaca cecommesas

საგჭ. ხელისუფლებამ მისი დამფარების დღიდანვი ხელი მოჰკიდა სოფლის მეტერნელბის წობრების ძელი წესების მეტკვლას. მან მინად ფინსმა სოფლის მეტრნელბის ჩამორჩენილი ფორმების სოციალისტურად გარდაქმნა. ამ უდიდესი ისტორიული ამოკანის შესრულება დაეკისრა, სოფლად სოციალიზიის მწენებლიბის ესლიტურეს იარაღს—ტრაგზიის.

სამქოთა ხელისეფლების დახმარებით მშრომელ გლეხკაცობამ ჩვენი კულტურილი ამორტილობის უკანასკრელი სამარებეთრელი ნიშანი—კავი არქივს ჩააბარა, მუშა საქონლის შრომა შეამალბუქა და საქართველოს მონდირებზე ტრაქტორი ააგუგენა.

სულ მცირე ხნის განმავლობა"ში საქართველოში შემოტანილი იქნა 300-ზე მეტი ტრაქტორი, ჩამოყალიპდა ოცამდე სატრაქტორო კო ლონა და მოეწყო 3 სამანქანო-სატრაქტორი

ტრაქტორების დახმარებით წელს საგეგშო გარაუდთან 25 დღით ადრე გათავდა მარევერთი ჰექტარი მიწის მეში-საჭონლის გულ ონით მოხვნაში გულაკები 50—60 მანეთს ახდევინენაღნენ უმიუშასაქონლო გლეხებს; კოლექტივები და სამქოთა მეუძანეთმები "ი ირთ პექტარი მიწის ტააქტარით მოხენაში 12 მანეთა და 60 ცაბეიკს ილებენ ლარიმ და საშეალო გლეხებისაგან. ამ გარემოებამ ქულაკლა პროფოკაციას ნიადაგი გამოაცალა და მში-მელი გლეხკიცის ათასობით დარაზმა სატრაქტირო კოლინების და სატრაქტორო საფერექტის გარმები.

სატრაქტორო მშენებლობა ჩეცნ ქიცსამი დოითი-დღე იზრდება: ჩრდილოთ კავასსიში, უქრაბიში და სხვა სამიწმელო დენმრებში სამირყველი ჩაეყარა ტრაქტორების სალმშენებლო ქარბანა-ეგიცანტებს და 5 წლიანი გევმის ბოლის ჩევნი სოციალისტურა მრეწვილობა ყოველწლიურად გამოუშვებს 150.000

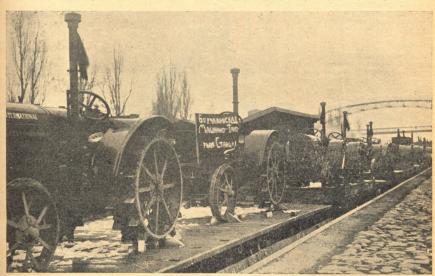
ამ ორიოდე წლის შემდეგ ტრაქტორი უფრო მასიურად შეიქრება ჩვენს სოფელში; ნები და სხვა სამრეწველო მიღწევები თვალნათლივ ამტკიცებს ამას.

ტრაქტორმა გადამწყვეტი როლი ითმაშა სოფლის სოკიალისტურად გარდაქმნის სამშეში, ტრაქტორი მირდესტონად ანარეთენ ყოველგიარ ჩამორჩენილ ფორმებს და მასუდიდეს ედექტი და შრომის ნაყოფიერება შეაქქს სოფლის მეტრნეობაში.

ტრაქტორი სამჭოთა სოფლიდან შეუზრალებლად აძევებს საღიარიბეს და ჩამორჩენას, ტრაქტორი კოლექტილრი შრომის წარმილშისათვის რაზმავს მშრომელ გლეხკიცობის და აახლოვებს სოციალისტური უსურნეობის მალალ ფორმებზე გადასვლას.

ტრაქტორი, აუტანელი და ჯოჯოხეთური შრომისაგან ანთავისუფლებს სოფლის მეურნეს და მუშა-საქონელს.

ტრაქტორი აუმჯობესებს მიწის დამუშავების ხარისხს, ხელს უწყობს აგრიცულტურულ ღონისძიებათა გავრცელებას, აციოდებს ნათესიბის არის და ზრედის მოსავლიანობას.

ლეული კულტურების თესვა, რასაც უდიდეჩი მნიშვნელობა აქვს მოსავლიანობის გადიდებისათვის.

ტჩაქტორების გავრცელებას გაბოროტებულ ლექმააღმავეგობა გაუშია კულაკობამ, კულ კონააღმავეგობა გაუშია კულაკობამ, კურულ და ექპლოატატორულ ზრახეებს ნიადაც გამთავლიდა ტრაქტორი და ამიტონ მაადაც გამთავლიდა ტრაქტორი და ამიტონ გასახებალარი ქორები გაავრცელეს ტრაქტორის შესახება

— ტრაქტორით მოხნულ მიწაზე ერთი მარყვალი მოსავალი არ ამთვა—ელენებოდნებ ჰულაქები გლენებს, კულაქების ამ მტკიცებიდან არაფერი გამოვიდა და ტრაქტორით მოზნულ მინდვრებში საუკეთესო ყანები აბიბინ-

— ეს არაფერია—იძახდნენ კულაკები, კირეც ყნები რათ გინდათ, მოსავალს მთლიანად მოუგრობა წაიღებს ტრაქტორს ქირაში დი უქვენ პირლია დარჩებითო — არწუნებდნენ ისინი ღარიბ და საშუალო გლეხჩებს. ტრაქტორი გაამაგრებს სოცოალისტური მშენებლობის საფუძეელს, ჩვენი სინამდეგლიდან აღგვის კულაკურ მეურნეობას, ზოლოს მოულებს საშფალო გლეხობის მცირე ნაწოლის მერყეობას და მდეგის ნაზიგით წაიყვანს სოფელს ახალ-ახალ მიღწევებისაკენ.

ოცი ივნისი ტრაქტორის დღეა. ამ დღეს სატრაქტორო მეფრნეთბის ფროსტზე მოპოვეხულ მიფრევიაა დემონსტაცია უნდა მოვაწყოთ. ამ დღეს, სატრაპტორო მეფრნეობამშენებლობაში მოპოვენტული, გამარცემებას გამოფენით ჩვენ მთელს მსოფლიოს დაგანახგებთ, რომ მყშფრ გლეხურ ხელისუფლებას სოციალისტური მიუწევილობის აციგება შეფძლია "ბატონ" ცაპიტალისტურის დამმარების გარუშე, რომ ჩვენი სოციალისტურის დამმარების ურაქს არ გინი სოციალისტურის დამმარების შოსს არ გიჩის ის დრო, როდესაც ტესწიკურად და ეკონომიფრად "დავმწევით და გაფსწრებთ მიწინავე გამიტალისტურ ქვეყნებს"; ტრაქტორი არღვევს წვრილი და უწვრილესი მეურნეობის უბარაქო მოსაქმეობას და ხელს უწყობს მსხეთლი კოლეტტიური და საბჭოთა მეურნეობების მშენებლობას.

ტრაქტორი ძირს უთხრის კულაკოზის კაზალურ ექსპლოატაციას და ხელს უწყობს კულაკობის, როგორც კლასის, მოსპობას.

ამის გამო ჩვენი ვალია საკუთარი თვალის ჩინივით გავლეფრობილდეთ ყოველ ტრაქტორს, გონიერულად მოუაროთ მას და უზრუნველეყოთ სატრაქტორო მშენებლობის შემდგომი გაშლა.

ლავაჩქარით და აკადიდოთ ტრაქტორების მშენებლობა, მივკუთ სოფელს მოწანავე ტრაქტორისტების საამედი კადრები, კავაონჯობესოთ ტრაქტორების გამოყენები და კალიჩძოლოთ კოლექტიური მომპრაზის საზოლით გამარჯევებისთვის—ასეთია ტრაქტორის დობს იბრითავით ლოზიქნგები

ფოლადის რაზმებით წინ—სოფლის მეურნეობის სოციალისტურად გარდაქმნისაკენ.

(ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲐᲛᲬᲔᲠᲚᲝ ᲐᲡᲙᲐᲠᲔᲖᲖᲔ ᲛᲝᲚᲕᲐᲬᲔᲝᲑᲘᲡ 40 ᲬᲚᲘᲡ ᲘᲣᲑᲘᲚᲔᲡ ᲒᲐᲛᲝ)

დავით კლდიაშვილი დაიბადა 1862 წელს, სოკელ სიმონეთში.

მამა მისი სამსონ კლდიაშვილი იკუთვნოდა წვრილ მესაკუთრე კზნაურობას, იგი მსახურთბდა ქუთისში, თჯახს კი განაჯებდა მწებალის დედა კესაბია ღოდობერიძის ასული, ქალი მეტად გონიერი და ლმობიერი. იკი მეტათ ყვა-

რებიათ თავის კუთხეში, დიდათ პატივსა სცემდენ და ამის გამო პატარა დავითს ბაგშობა მეზოზელთა განსხვავებულ Logვარულში გაუტარებია.

ექვსი წლის ყოფილა, როცა ქუთაისში წაუყვანიათ და რამდენიმე ზნის შემდეგ მიუბარებით ანდრია მრევლიშვილის სასწავლებელში მოსამზადებელ კლასში.

1872 წელს შეუგროვებიათ თავადანგურთა ბავშები თბილისი ა და ქვთა-ისის მაზიაში და ჩეულიებრიგ გამოცდის შემდეგ წაუყვანიათ რუსეთში, კიევის სამხედრო გიმნაზიაში მისაპატიბოვა.

წაუყვანიათ სულ 42 ბავში, გიმნაზიაში დაუტოვებიათ ოცდახუთი. ამ ოცდახუთისგან, მხოლოთ ხუთს გაუთავებიათ გიმნაზია, დანარჩენი ზოგნი დახოცილან, ვერ აუტანიათ ჰავა, ზოგნი კიდევ გამოურიცხავთ. "საოცარი იყო ჩვენი მდგომარეობა, იგონებს დავით კლ - შვილი, წლის დამლევს ბავშებს თანდათან გვავიწყდებოდა სამშობლო ენა, გულდაწყვეტილნი მო ვიყრიდით ხოლმე საღამოობით თავს და ვეძალებოდით ჩვენს თავს, ქართულათ ვცდილობდით მოეყოლოდით ზოაპრებს, ან რაიმე ამბავს, მაგრამ თანდათან გვიძნელდებოდა ეს და ბოლოს იქამდე მივედით რომ ყველა ჩვენგანი სრულიათ გადაეჩვია ქართულათ ლაპარაკს. უფროსს კლასებში იყვნენ ჩვენზე წინათ მოყვანილი ქართველი ბავშები, მაგრამ ამათ უკვე

დიდი სწიდან გადავიწყებული ჰქონდათ სამშობლო ენა. ჩვენ გამწარებას საზღვარი არ ჰქო და და გამწარებას ისიც დაერთო, რომ ერთ ერთი აღმზადელთაგანი, როცა მოგგმართავდა, უსათუოდ დაატანდა ხოლმე ჩვენდა მი-

მართ: "ტატარჩუკო".

შემდეგ მწერალი ჰყვება, თუ როგორ უჩივლეს ბავშებმა ამ ტუტუც აღმზრდელს და როგორ გასჭრა საჩივარმა და მოაშორეს უდიერი აღმზრდელი.

საში წლის შემდეგ დავითი საზაფხულოდ დაბოუნებულა კივვიდან თავის სოფელში, მაგანის ის დავი "ფება თურმე ქართული ენა, რომ დედას თარჯიმანის საშუალებით ელაპარაკებოდა, რა-დგან დედას კიდეგ რუსული არ სეოდნოდა, მაგრამ შემდეგ ყოფლ ზაფხულობით ბრუნდებიდა სოფელში და ქართული ისე შეისწავლა, რომ თავის სათქმელის გადაცებში წესძლებია

უმაღლეის კლასებში ყოფნის დროს დავითს გაუცვნია კიევის სასულიერო აკადემიის სტუდენტი, მომავალში ცნობილი მწერალი და ქართულის საუკეთესო მცოდნე და თსტატი ნიკო ლიმაური.

მიუხედავათ წელთა განსხვავებისა ნიკო ლომაური ძალიან დამეგობრებია ახალგაზრდა გიმნაზიელებს, განსაქუთრებით დავითს და თითქმის ქოგელდდე ნახულობდა მათ. ნიკო ლომაურის მეგობრობას დიდი გავლენა ჰქონია ნიჭიერ ახალგაზრდაზე და ბირეელად აქ დაუწყია მწერლობაზე ფიქრი, უმთავრესად ქართული ენისა და ისტორიი! მისწალოაზი.

გიმნაზია დავითს გაუთავებია 1880 წელს და გადასულა მოსკოვის სამხედრო-სასწავლებელში, რომელიც 1882 წელს გაუთავებია.

დბ3000 პლდიბუვილი 29 ივნისს გადახდილ იქნება იუბილე მისი სამწერლო ასპარეზზე 40 წლის მოღვაწეობის გამო

ს მსახური მიუციათ ბათომში, სადაც მას დაუყვია ოცდაექვსი წელი.

ბათომში დავით კლდიაშვილი მოხვედრილა ისეთ წრეში, სადაც იკრიბებთდა მომავალი თაობა, მათ შოტის ცნობილი მწურალი გრიგოლ ვოლსკი (უმწიფარიძე) ივ. მესხი და სხვ.

აქ დავ თი დაგწაფა ქართულ მწერლობის საფუძვლიანად შესწავლას, თანაც გერმანულიდან და ფრანგულიდან ქართულად სთარგმნიდა მოთხრობებს და გაზეთებში ათავსებდა წვრილ კორესპონდენგიებს.

1890 წელს დავით კლდიაშვილს დუელში გამოუწვევია ბათომის გაზეთ "ჩერანრიმთრ კი ვესტნიკის" რედაქტორი, ცნობილი "შავრაზმელი პალმი. მიზეზი ის ყოფილა, რომ პალმს თავის გაზეთში ზელიგნური წერილი დაუწერია ერთ თვალსაზინო ქართველ მოღვაწის შესახებ.

მაკრამ დუელი ვერ მომხდარა, რაიდგან ჩარევიან რუსის ჩინოვნიკები, მხოლოდ თავის დროზე ამ ამბაკს დიდი გახმაურება ჰქონია.

განსაკუთრებით მძიმე ყოფილა დავით კლდიაშვილისათვის სამსახური 1902 წლიდან მიყოლებული, როცა ბაოთშში ეწყობიდა მუშათა გაფიცვები და მთავრობა სასტიკი რეპრესიებით ცდილობდა მუშათა მოძრაობის ჩაკვლას.

ხშირად დავითს აუმაღლებია ხმა ასეთი უსამართლობის წინაშე, როცა უიარალო ხალხს პროვოკაციის მიზნით ტყვიებს უშენდენ. "მეტის მეტი მძიმე ხანა ზქმი, იგონებს მწერალი. ჩემი უფროსქბი და ბევრი გარეშენიც ყოველ ლანეს ხმარობლენ, რომ რამე რიგათ ხელში ჩავარდნოლი და როგორი ებოაგარ ჩუმწენის მადაანებელისათვის, ძიზი გამოეთხარათ ჩემთვის. მიზეზათ მომიდვეს რომ ოდესაში მთკლული საგა კლდიაშვილის გომშის გადმოსვენება). ბათომიდან

ქუთაისში გამოვყევი. ცნობილმა გენე რალ გრიაზნოვმა, ამისათვის ბრძანება გამოსცა, რომ სამი დლის განმავლობაში გავეგზავნე დაღესტანის დეშლაგარში მდგარ სამურის ჰოლკში. ბრძანებამ დაიგვიანა, რადგან გრიაზნოვი ჯორჯიაშვილმა მოჰკლა და გზაც შეიკრა. დავითი შემდეგ დაბრუნებულა ბათომში, მაგრამ მტკიცე გადაწყვეტილება მიულია დაენებებია თავი სამსახურისათვის, თუმცა ამისათვის მისი გადაწყვეტილება ზედმეტიც იყო, რადგან მთავრობაძ უკვე მიიღო ზომები მის გასაძევებლად. პოლკის კომანდირმა პირდაპირ მისწერა მთავარ მართებელს-მეტაო არა საიმედო შტაბ ოფიცერია და არავითარი ეჭვი არ არის, რომ მოძრაობას ენხრობაო.

"მეფის მოადაილემაც დროის შესაფერისათ დაინახა მისი სამსახურიდან გასვლა". ამის შემდეგ დავით კლდიაშვილი მსახურობდა მცირე ჯამაგირზე ქუთაისის ქალაქის გამგეთ ბაში და შემდეგ შავი ქვის საბჭოში; მავრამ მალე ავადმყოფობის გამო თავი დაანება სრულიად სამსახურს. ავადმყოფობა უშლიდა დავით კლდიაშვილს უფრო გამოეყენებია თავისი იშვიათი მწერლობის ნიჭი, თუმცა სულ რამდენიმე წელია, რაც .მნათობში" დაიბეჭდა მისი ცხოვრების "თავგადასავალი, რომელიც არ ჩამოუვარდება არც ერთ მის მხატვრულ ნაწარმოებს, ისეთი გამჭრიახობით და კონ-

კრეტული მასალით არის გამოკვთი. ლი. მიუს დავათ მოხუქრიბსა და ავად ყოფნისა, არ ყოვილა არც ერთი საზოგადოებრივი წამოწყება, რომ დავითი მისი აქტიური მოსაქმე

ფელას ახსოვს მისი გამოკვლევები ამ ათი წლის გამმავლობაში, როცპ ის მედგრათ მოჟწოდებდა ახალ თაობას, ახალ ცმოკრებისათები გამსაკუთრებით სამახსოვრთა მისი და ვასილ ბ რნოვის გამოსვლა სახელმწიფო უნივესიტეტის ათი წლის ავის იებილებე, როცა კულტურული კტივით საგეს მიყოი თეატრი ფემზე ადგო ით მივსალმა სიცოცპლით სავ.ე მოხუცს, რომელიც ლაპარაკობდა საბჭითა სელისუფლების მიღწშევიზის შესაზებ კულტურის ფრიასტზე.

დაით კლდიაშვილის პირველი მოთხრობები დაიბექდა ჟურნალ მთამბეში: და იმ თავიი ეგ მიიჰყრო როგორც საზოგადოების, ისე კრიტიკის ყურადღება: და ეს იბტერე ი მას გაჰყვა ბო-

ლოდდე.

მის ჩაწარმოებში (ენობილია "სოლომო მორბელაძე", "სამა-ი შვილის დედინა (ევალი", ქაშჟ"მამის თჯაბი" და სხვა წუბილი მოთხრობები.
დავით კლოაპ (ვილ ს კექა "არეთვე "ოქადაგია",
"დარისპანას გასაჭირი და "ირინეს ბედნიერება "ეს პიქაცბი ებლაც დიდი ინტერესით იდანება
სტენაზე. "ცემისთვის გადაკეთებულია აგრეთვე
სამანი შვილის დედინა (ვალი) რომელიც კინიშში დადგა ჩელსობის გადა გადაგეთებულია კი

ტაგიძე.

ᲓᲐᲕᲘᲗ ᲙᲚᲓᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ **ᲨᲔᲛ**ᲝᲥᲛᲔᲓᲔᲒᲐ

მე-19 საუკუნის ფეოდალურ-კარჩაკეტილი ეკონომიკა სიკვდილის პირს მიაყენა კაპიტალიზმმა. სდებოდა ის, რაე ისტორიულ აუცილებლობის მიერ იყო ნაკარნახევი.

ამ მნიშვნელოვანმა პოლიტიკურმა ძვრამ მნიშვნელოვანი დაღი დააჩინა ჩვენი ცხოვრების ყოველ სფეროს. მოკლედ — ქართული კუონომიკა დაგვიანებით, მაგრამ მაინც ჩქარი საბთჯით გაემართა კაპიტალიზმისაკენ.

გარიმოერი ცხოვრების ცვლამ რადიკალური გარადატისა მიაზდინა ჩვენს სინამდვილუმი. ფეოდალაზმს ისტორიის არქივი ესბროდა თავის თაროებზე დასაწყობადა, სტორიის სიზამდვილუ მიექაჩებოდა უცან თავალაზნაურობას და მას საარსებო ეკონომიეს ბაზის კელიდა. ამ პროეცსს ხელ მე უფობდა და აჩვარებდა ჩვენში კაპიტალიზმის აგანეთარება.

. მე-19 საეკონეში მომხდარი ეგ მეტად მნი-"ფნელოვანი მოვლენი თლი ე-სეგავაძასითვისაქ ოვო "მესამჩნევი და იგი სწერდა, რომ "აქსოვრებამ ჩეექში და ტადა თუ ბეგრად ფერი იკვალა. ახალმა დრომ ახალი მოთხოლი ლმა დაბადა ხალხის (ცხოერებ-ში. ძეელი სტოქრება თვის ნაქვალეგიდან გამოვიდა ახალი გზა ჯერ კრთვე გერ გაუქკალეგია, ახალი კაქს გზა ერევა: კოკან დაბრუნება უმნელი დება და წონ უსძელაც ეგილი მოუხტობა. ასე მოუციდა ჩეენში თავადა-მანაურობას ამ მებულ მანმცელოვის პროქებს დაზოს

ახალმა ცხოვრებამ თავისებური დაღი დაასვა მათ და გადაისროლა ისინი ისტორიის სიძველეთსაცავში. ანალერები გაკოტრდენ როგორც ეკონომიურად, ისე სულიერად.

დავით კლდიაშვილმ。 თავის "მემოქმედების თქმაზი სწორეთ აქელან იიღო და გადმოვენმალი ის მაზიქვრულ ტილოებზე. დ. კლდია-"მგილის წერის მაწერას სატირულია, იმ სატირის ქვეშ მან სამინლად გაშთლტა და გაიმიობაზა დაუნიცობლად, "მუებრალებლად მზიტერულ ტილოებზე ებოქის მიერ ისედაც გამათრასებული უსაქმო მოლაცზე თავიდ-აზხიურთა წოდება.

დ. კლდიაშვილის სატირა სოციალურ მნიშვნელობისაა, რომელიც მომდინარეობს ჩვენი ცხოვრების სინამდვილიდან. დ. კლდიაშვილის შემოქმედების გია რეალისტურია.

კლდიაშვილის სატირა მეტად დროლლია, რომელიც ასე ესაჭიროებოდა ჩვენს მაშინდელ ცხოვრებას.

კლდიაშვილის ნაწარმოების კითხეის დროს თუ იცინის ადიშინის, ამ სიცილში საშინელო კლასობისიც იდებია გადმოშლილი. მთული სიცილი ამიშრეთების აღწევები მდგომარეთბის აღწევები მდგომარეთბის აღწევები მგარამ ცს სიცოლი არ არის დაუსრულებელი და უმიზნო, არამედ მასაც აქცს თავისი განსაზღვრული და ლგილი, ვის არ გაცეანება სოლომონ მორბელამის ან და სამანიშვილის დეთდაველის ცითხების კარამა, მაგარამ ეს სიცოტის კონ მორბელამის ან და სამანიშვილის დეთდაველის ცითხების ან და სამანიშვილის გარა არატის სიცილის შთაბებდილება არ რჩება, არა-მდ კლდიაშვილის აწყრებში ნაგრანობია ჩენი მაშნისილი გარას სექმა.

მისი მოთხრობის ტიპები გარდამავალ პეროთდის ტიპებია "აზნაურები იმ პეროთდშია არუცმული, როდესაც დაუნდაბელი ძალთა ჭოდილია გამართული ფეოდალიზმსა და ააპიტალისტებს შორის. კლდიაშვილის აზნაურები ამ ისტორიული ჭიდილის მსხეერპლი

ეგ მეტად მნიშვნელოვანი ძვრები შეებებოდა ჩვენი ცხოვრების ყოველ მხარეს, მაგრამ კლდიაშვილმა ამ გარდატების ერთ მეტად მნიშვნელოვან და აქტუალურ საკითხს მოჰკიდა ხელი და იკისრა ამის მხატვრულ ტილოებზე გადმოცემა, ყოველ უბრალო მაგრამ მხიშინელოვან დეტალებითაც კი.

ზოგიურო კრიტიკოსებს გონათ,რომ კლდა. შვილის სატორ თავილაზნათ,რომ გიმარო არის ტენდენცელები და წანასწარ განზრახლლი. ჩვენ ცვიქრობთ ეგ შეცდომაა. ეგ შეცდომაა იმიტომ, რომ ამ ხალხს ვიწყდებათ რეალიზმის ბუნება. ვის შეუძლია თქვას ის. ის. კასლომინ მირტიაცებ "ამ გამუშიბის გაჭირვება" ტენდენციურადაა დაწერილი. რა თქმა უნდა არავის, გარდა "კოიქტიკიზისა.

აუმი დები (ესიცის ერეო დაა დაუციოლი, თა არემა დები არავის, გარდა ეკლებტიკებისა. "სოლომონ მორბელ-აის" ცხოვრება თავის გარდა მა სიცილმა სოციალური მიშცნელობის მოვლენები გადამომლილი. მიუნცდავით იმასა, რომ სოლომონს არაფერი არ გაანია, მას მუშათ-ბა სურმენის ამაცნელობის მოვლენების არაცნების არაფერი არ გაანია, მას მუშათ-ბა სურმენის ამაცნების არაფერა სოლომონც მოგახარაცობს ათვისი გარატის ამ მოაგანა მეობი. არ განიათ ბედი არ წეფლობს ამა მიოგონეთ მამაცლობა ბესარიონის ქლიშვილსა და ბობოსრი ქათამაძის ვიქს შორის, როგორ საშალებას არ მამართაეს სოლომონც, რომ საქმე მოაგვაროს არა სხვის სასარებლოდ, არამედ თავისათვის, მაგარამ მაზალის სამაშლობა არ ანისის გარამ ბოდის სასარებლოდ, არამედ მანიების განატის წამოუგდე-ბენ გასამტიკელოთ.

სოლომონი დიელფებული, რა ქნის არ იეის. იგი მარცხღება ამ გზაზე, მაგრამ მიინც არ ინებებს თავს ამ ჩელობას. ან და როგორ უნდა დაანებოს თავი, როდესაც იგი მრომას თაა მიჩევული. პატოსან მრომათ შეტენილ 1000 მანეთს მას ურჩევნია ქუნაქუნა ზეტიალი შეტენილი ნ მანეთა. იმუხედავათა ამდენი, დამცირებისა სოლომონში, მაინც არ არის გამების ამ არ გზის და და გამების გამების

მეტად მწიშვნელოვანია კლდიაშვილის "სამანიშვილის დედინაკვალი" აქ ჩვენი ცხოვრების მტკივნეული მხარე სინამდვილის ასბექტშია მოცემული. მოთხრობა სასიკილოა და აქავე დროს ტრაგიკულ მომენტებით სავსე. არსად ისე თავისუფლად არ ალაპარაკებულა სატირულად დ. კლდიაშვილის კალაში, როგორიკ ამ ნწარამოებში.

დიალექტიკის კანონის თანახმად ყველაფერი იცვლება, ყველაფერი მოძრაობს, არაფერი რ ჩერდება სტატიურ ფორმაში. კაპიტალიზმის არსებობა ჩვენში უკვე რეიალურ საგნად გადაიქცა. მისი თანდათანობის განმტკიცებამ უფოო შებორკა და გაღატაკების გზაზე დაიყენა აზნაფრები. მათში უკვე ხდება ღრმა ფსიქოლოგიური გარდატება.

ფეოდალური ინსტიქტები უკანასკნელად ესალმებინ აზნაულებს და ერეგიან კაპიტ:ლიზმის გერიღლში. ეგ მომცნტი კლიაშვილისათვის შეუმწნეული არ დარჩა და მან ეს საკითზი ქამუშაძის გაჭირეებაში მეტად მწვავიდ დააგენა...

ყველა აქტუალური საკითხები, რომელიც , ი დ. კლდიაშვილმა წამოქოა თავის მოთხრობებში, თავმოყრილია "ქამუშაძის გაქარიებაში". ქამუშაძის გაქარიება ჩვენი ცხოგოების შემდაგომ დროის მოთხოებას უსწორებს ნაბიჯს. ამ ნაწარმოებში დრმადაა ნაგონიზია ის გარდატების პროცესი, რომელიც
აშინ ხდებოდა, თუ კი პირგელ ხანებში აზნაურები პარტო მიწაზე იკვნენ მიჯატული და
მის ინით ვერაფერს გერ ხედაგდენ, ებლა კი
წონს გარდა რადიც ყოფილა სამგირია, რო-

მელმაც დისონანსი შეიტანა მათ ცხოტრებანმა?!!

ოტია ქამუშამე აზნაფრია სხეებთან მედარებით ცობა შემლებლი, მაგრამ უბედურებით ცობა შემლებლი, მაგრამ უბედურებაში ჩავარდნალს მაინც არაფები არ შეცოის. აზნავურები ამც დაცებნენ და გაკურადენ,
რომ გლეხებსაც კი გაუთანასწორადენ, მაგრამ
გინდი თავს, რადგან ხელთ ქონდათ "ბირყვიხალო წოდებტინეთა-

— ჩვენი ეკონომიკა მე-19 საუკუნის უკინის ანელ წლებში განგითარების ანალ საბალის შეცითა და მან ახალი მოთხოვნილებები მანეთა და მან ახალი მოთხოვნილებები წამოაკენა საზოგადოებრიე ცხოვრებაში. და მათ კოლიაშვილმა შემოდგომის აზნაურები და მათ კოლიაშვილმა შემოდგომის აზნაურები და მათ კოლიაშვილმა შემოდგომის აზნაურები უწომობიქა ცხოვბებმა მობარა და წამოანოქა ცხოვბების წონაშე მათი წოდებრივი ქედმაღლობა. თქის ანეშშიძე აბი ჩვის არც ანემატის არც ანემა მადა განემა მობადილის, მის მეშობლად აგენის განეში მობადილის, მის მეშობლად გაქტის განების გა

ტრიკრების სინამდვილემ დასახა ხალხს. რომ საქაროა ფელი. დაიწყო მასილრი მოძრაობა. სტოვებენ სოფელს და მიდიან ქალავში. ოტიას (ყილი ქალაქელია. გა სოფლის კარჩაკეტილ ცხოვრებას ვერ იტანს და თავის ქმალს მუდამ ქალაქში წასვლაზე ელაპარაუბა. ოტიას მიწის მუშობის გარემე არ ესმის თავის ჩჩენა, მაგრამ ბოლოს ის იძლთებულია მარე დასტოვის სოფელი და ქალაქს მააშტობა. ამ მომენტების გადმოეემის დაროს კულიაშვილმა ამომიჩნა დოგი დაკევრევება. შეგი დგომის აზნალჩების ცხოვრების გარ-

და, მან მოგვცა სოფლის ტაპები, რომლებიც არას დროს არ მოკდდების ქართულ ლოტეარას დროს არ მოკდდების ქართულ ლოტემეტალური ტრაპანი, თითქოს ეხლაც გესმის გეძგადმიანს ისე ცოცხლადაა მოცემული, ან და ეცვინინეს ტრაბახობა, მიუხედავათ იმისა, რომ მას არაფერი გაანნია. კლდიაშვილის მოთხრობაში ფართო დაგილი აქვს დათმობილი სოფლის საქირბოროტო საცითხებს. დამაჯირებლადაა მოცემული სოფლის ცრუმორწმუნეთა ამბავი, რომელიც ბოლოს და ბოლოს სისლის ღერამდეც კი მიდის.

ეს დაჩაჩ-ნაკებული შემოდგომის აშნაურები უკანასკნელად ზდაიტირა კლდია შვილძა თავისი მშვავი, მახვილი სოციალური სატირით მან შვეუბრალებლად გაიმასხარივი ამნაურული წოდება და მოგცეა მათი ცხოვრებიდან მეტად მწიშცნელოვანი შტრინები. ვის არ მოგვრის სიცილს მოზუც დარისპანის ხუტიალი თავის ქალთა, რომ ის ვიშვის შეაჩეჩოს, ვის არ გააცინებს დარისპანის აზნაურული ტრაბაზი. დარისპანი აზნაური, მაგრამ მის ქალს არგეინ თხოვლობს.

კლდიაშვილის შემოქმედება მთელი თავისი დეტალებით მქადირთათა დაკაქმირებული ჩეენი ყოფის სინამდვილესთან. მისი შემოლ-გომის აზნალტიები შწარე სინამდვილის ტიპე-ბია. კლდიაშვილის წერის მანერა სოციალურ მიშენეტიანის სატერაა

კლდია"შვილის "შემოქშედებითი გზა მომდინარეობს გიორგი წერეთლიდან და იგი მჭიდროთაა დაკავ"შირებული ეგნატე ნინო-"შვილთან.

კლდიაშვილის ტიპები თვით ცხოვრების მიერ არიან სასაცილოდ აგდებული, რომელთაც მწერალმაც უთავაზა თავისებური მახვილი სატირა.

კლდიაშვილის სატირა ჯანსაღია და ამის შედეგია ის დამაჯერებელი ტიპები, რომელიც მან მოგვცა თავის ნაწერებში.

802040.

თემკომში იჯდა სამი ახალგაზრდა. მაგიდაზე. მესამე კი ფეხმოტეხილ სკამზე და კითხელობდა მახლობელ სოფლის უჯრედის პორიგ ოქმს: — ერთხმად მიღებულია აფხანაკი ტიფო ქვათაძე. მისი ოჯახი ასეთია: მამა მეს/მევიკებმა მოჰკლეს მამისონის უღელტეხილთან, თოვლში და ყინვაში. ისე

მაისია, კვირტებში გამჯდარა სიცოცხლე, ათქვირებულ ყლორტებს არხევს ნელი სიო, შა'მვი ქახქახობს, თავს მაღლა სწევს, ნაცრისფერ სივრცეში ატყორციილ შიშველ ტოტზე წამომჯდარა და ყრუ არეს დასტვენს. გარეშმო სუნთქვაშეკრული ხევებია!

ფერდობში ვიღაც კლდის კოხცხზე გად-

მომდგარა, ყვირის: — თედო...რ.არე:: ჩემი ძროხა არ გინახავს?

— სად წავიდა მაშ? დეთუნი.. დეთუნი... ხმა ბუჩქებში ქტება.

ჭინქრაქამ გამოფიტულ წიფრის ფუღურორომ ფრთქიალი დაიწყო; მოაყოლა გამუდმებული წიპ-წიპი, ახალგაზრდამ თავი იქით სიიღო და ხელში დაკავებული სახრე მისდა უნებურათ მეტრიალდ

მოხუცი ლიზა აივანზე გადმომდგარა და უცქერის მღვრიე ბიადებში დაძირულ ქედს, კვეთით და ხეებით გადაბუგულს, უნდა დაუძახოს, მაგრამ ხმა არ ყოფნის. ხშირად ახველებს. გულზე ხელს იდებს. იწყევლის გაჩეიის დღეს. ძეზობლებისაკენ წავიდა ციგლიგით.

— ნიკო, იქიებ ეიარო ზევით. — და ხელი

გაიშვირა ქედისაკეს.

- ძალიან დაღლილი ვარ, ongomo გაზე არ გაწყენიებ ჩემო ლიზა. ისე რა უქირს მოდენის, მოვა! ან და რასი გეშიხიან, მგლობა ხომ არ არის შე ქალო. მე ორი დღე მყაედა დაკარგული ხარები, მარა აჰ.. არაფერიც არ მოსვლიათ, არც ყაჩაღებს მოუპარავს!— — იჰ! ვითომ! — მწარედ დაქნია თავი და

ჯოხი ნერვიულად დაჰკრა მიწას.

მოთენთილი, უიმედო, გაურკვეველი და არაჩვეულებრივი აზრით და ნატკები გულით დაბრუნდა სახლში.

მას ჩვეულებად ჰქონდა განუწყვეტელი ლაპარაკი, თუ ვისმე ხედავდა და, თუ არა-ვინ იქნებოდა, ძაშინ ესაუბრებოდა თავის თავს, ან ეზოში შემოსულ ღორებს, ბატებს,ესვროდა მწარე სიტყვებს.

ხერხემალი მისი მოტეხილია. ძარღვები უსიცოცხლო.

ფუსფუსებდა, დადიოდა და არ იცოდა რა

ეზოში ჩადიოდა რუ, რუში ისხდნენ ბატები. როცა ქარმა ტირიფის ტოტები მეარხია, შეათამაშა, ბატებმა ტკრიაცი ასტეხეს.

სოფელი გაიხაბა. ლიზამ გააღო ქოხის კარები, ცეცხლი და-ანთო ბუხარში. მტვერიან თაროზე ციალობს შინ ჩამოსხმული სახთელი, — აპალპალებული ალი უკან ისვრის ფერმკრთალ ლანდებს.

ორი საწოლი და ნაცარში ჩ:ყურსული კა-

მოხუცი კიდევ ცოცხლობდა მემკვიდრე ტიფოთი, ეს იყო მისი მომავალი. ეს იყო ის, ასულდგმულებდა უკანასქნელ რომელიც დღეებს!

ახლა ლოცულობს ბრავალძლის წმინდა გი-

mergol! Longomos!

ქვევით ძაღლმა ასტება ღმუილი, გააბა ბან-

გრძლივათ, ყმუოდა საშინლად

ლიზას ძარღვებში თითქო ქეძაფი შეუშხა-პუნეს, დასწვა სხეული, მწარე მოლოდინმა გაირგინა. პირჯვარი გადისახა და მალი-მალ ბავშივით ლუღლუღებდა: — უფალო, მიხსენ ავი საქმისაგან!

ძადლი ისევ ყმუოდა და ყრუთ იმეორებდა

მიდადო. — ვისი ხარ, შე სამგლე,

— სად გავაჩეროთ ურეში? — ხადაც გინდათ, სადაც სჯობია! —აქეთ კაცო, ბესოს ნადუქნართან! იქ მო-დის სოფელი!

აგრეა, აგრე ზალიკა, ჰო! — დაითანზ-3,6 Ubandon. იენ სხვებიც. აქ იყო დასვენებულ გლეხობის სადგუოი. დუქანს ფართო ადგილი ქონდა წინ, საქონ-ლის ნაგვით სავსე, და ხშირად აქ ვაჭრობდ-

მრაცალჟამიერს მლეროდნენ, უფრო კი მრაცალქა სოფლის ყარაჩოდელები! სოფლიდან წამოსული გზები ნადუქნართან

იკვეცებიან. რა ძრობა იყო, აფსუსი არ არის ამის დაკვლა!?

ია!? რას იზამ, აბა! მეტი გზა არ არი, არ ბა და... ამოწმებენ გლეხები. მორჩება და...

გლეხობაში იდგა ტიფო და თავს-თავად მოცარდნილ ცრემლებს ხალათით იწმენდდა, ხალათი ხრახნილივით ედებოდა თვალის უპეებს და აწითლებდა.

ის უცქეროდა ურემზე დაკრულ დეთუნის. —საყვარელ დეთუნის! შის გა'შლილ ხესტოებიდან ჟონავდა ლორწო, პირუტყვის თვალე-ბიდან ჟონავდა ლორწო, პირუტყვის თვალე-ბში კრთოდა სიბრალული, კუნთები თრთო-დენ, მოტეხილი ფეხი ურმის თვალთან გადიოვარდნილიყო და პატ: რა ძარღვით კიდო ეკიდა. ძროხა ხშირათ ღმუოდა.

ებიდა, არითა თაგათ დეთეგდა, საბრალო დეთენი! ტიფო ერთხელ კიდევ შივიდა, აიღო ხელ-ში დამტვრეული ფეხი. ის იყო ცივი, თავი გაიქნია და ხაილაპარაკა ჩუმათ.

დეთუნი, დეთუნი..

გლეხები ყოყმანობდეს: — თქვით კაცო, კიდო რამ, იქნებ მორჩეს! — აჰ! — ტუჩები შეატრიალა ცილაცამ და თავის ქნევით ანიშნა მეორეს, მეორემ: — ასე მგონია! — დაუმატა. — აჩისამ-შ მგონია! — დაუმატა და მესამემ კი დაბეცი-თებით დაადასტურა:

შე ოჯახქორო, რაღა თქმა უნდა! შენც, რომ ლაპარაკობ!

კოპიტზე აყუდებულმა თადუამ მძლავრათ დაამთქნარა და დააყოლა: როცა მოხუცმა ზ ლიკამ შალის ჩოხის კალთები ქამარში დაიმაგრა, შეიცეცა, დანა ააწყო თირის ქვაზე და ყელში გაუყარა. დეთუხის თვალები საშინლად დაიგუდა, დაინაშა, ყრონტიდან სისხლმა თქრიალი დაიწყო, ტება საოცარი ქლოშინი:
— ოას შვრები... კაცო... ზალიკა..

— ტიფო! — შეუტია მეზობელმა, — მეტი

მოთმენა არა გაქვს, მაგსიდე ვაუ-კაცს!... ტიფომ მიიხედ-მოხედა და გაწითლდა. სალამომდის ხორცი გაიყიდა,— გლეხებს

ექვირდათ "ქაი მომლილი ყოფილაო" ეკეთ გამელი გოფილი ს სოფლის ძაოლებშა იყნოსეს, ბილიკები და-სერეს ყოველ უბნიიდან მოძუნძულობდენ, დი-დი ჯგუფი შეიქმნა, ბოლოს ჩხუბი ასტეხეს, გესომ შესწყვიტა დუქანში მარტო ბორიალი, გული შეუწუხეს ღრენით და ყეფით, გამოვა-რდა გარეთ, ღობეში გამოტეხა გრძელი ძეტი და გინება დაიწყო:

— წადიო თქვე... პატრონი დედა...

დუქანს, რომ დასცილდა, მოიშორა ძაღლე-ბი, მერე უკან მობრუნდა, — თვალი შეავლო დუქანს და გვერდზე მიკრულ ბოსტანს, რომლის ღობეც გაეტეხა ღორებს, მასში სოფ-ლის ქათმები ჩაბუდებულიყენენ და მზიან დღეებში სილაში მთელი დღეობით ხვანხვა-

ლიზა დილით როგორც გაიღვიძებდა სიზმრის თქმასა და ახსნას მოყვებოდა. ყველა იმის სიზმარი საშინელებას წარმოადგენდა, ყველა იმის სიზმარი ტრაღედია იყო:

— აი, შვილო! წუხელის მესიზმრა, რომ დანით ვილაცა მოგდევდა, შენ იცინოდი, ხარხარობდი. დაანებე თავი სხვას, ყველას სიცოცხლე უნდა, რათ იკიდებ მტერს, რათ იძულებ მოყვარეს, ა?

იოკვაოეს, ა: _ტიფო .ქი ჩუმათ იცინოდა და ეუბნებოდა. "მერე, მერე", — თუ დედა "მეამჩნეედა ასეთ ქცევას, მა"შინვე "შეჩერდებოდა, "შეხედავდა და ეტყოდა:

— ჩუ, შვილო, შენ ბავში ხარ, არა იცი რა!

— ღმერთო კეთილად ამიხსენი!!!

დღეს გაიღვიძა თუ არა, ქვეშაგებ ქვეშ ას-ტეხა ჩუმი ტირილი, ტიროდა თავისთვის

"ტიფომ არ გაიგოსო", როცა წამოდგა ცრეშ-ლები ისევ ადგა თვალებზე, მაგრამ უმალვე

— დედა რაც არი არი. აგერ სუქანი ხორცი მოვხარშოთ, ფული იმდენი შემოვიდა, რომ ერთი უშობელს მოვაკუნტრუშებ კიდო, კარ-

ტიფო სცდილობდა გაერთო დედა. მისი ბა ვშური მზრუნველობა ლიზას ცრემლსა გვრი-

მეტადრე მას შემდეგ, ტიფო რაც კომკავ-შირის უჯრედში მიიღეს, მან წაახალისა ის, გა მხნევა, აღარ გრძნობდა ობლობას, სიხაგა აისეკა, დო კრებებზე, უნდოდა ყველა დაეკო(გნა.

დედამ შენიშნა ეს და ეამა, რომ მისი შვიარ დარდობს.

მას რალაც უხარიან და მის ძარღვებში ღვივის მომავალი. ეკვრებოდა შვილს, ულებრივ დ, როგორც ხდება მშობლიურ მკერდში — თვალებს უკოცნიდა, გულში იკრა-ვდა, უნდოდა თითებში დაეჭირა მთელი სხეული და ჩუმათ ამბობია:

_ აჰ... მანამ ჩემი კუბო ნახე შვილო, ტო-— აჰ.. მანამ ჩენი კუბო ნახე მეილო, რო-ვირტ ჩენი მიოხის ხორც შევქამ თუ უთ... ანდა ფულს მოვიხმარ — არა, იზი შვილო ბაგას ნუ მირჩევა. ნუ გენაცვალოს დედა... — შაშინ არ მეღირსოს შენი დავაქაცე-

ტიფომ აღარა სთქვა რა და მხრები აიჩეჩა. მაშ რომელი ერთი იდარდოს მარტოხელა ტიფომ? ძროხის სიკვდილი, ლიზას უზომო ნალვლიანობა, თუ ოჯახის სხვა საქმე? რა 7500 A606?

განა მას კი არ ეჭირვება ნუგეში? განა მას არ უნდა თბილი სიტყვა? ბოლოს გამოსავალი ნახა, ან და რა უნდა ექნა—დედა ფულს არ იღემდა!.

ეს კარგი აზრია მშვენიერია. აკი უჯრედ-ში ხმა მისცა სესხის ხელმოწერაზე!?

ის საჩქაროთ მიყვება ნაცოისფერ ღობეებს, მისი სახე სიხარულით იღიმება: ათი თუმანის! — იმეორებდა ყოველ ნა-

გარმოდა აღმასკომისკენ და გარბოდა აღმასკომისკენ და ყველაფერი წინ უსწრებდა, ტ ნი, ფეხები. ის უკან აღარ

რა კარგი აზოია, თვალებში ეჩხირებოდა

უჯრედი და ამართული ხელები: — ვინა ხარ მომხრე? ასწიეთ თითი!

- აქეთ! — იძახდა ყველა. ტიფო ხომ აქ იყო? აღმასკომი იზიდავს თვალებს. ტიფო მირ-

დღეები ჩვეულებრივ. ლიზას სხეულში ჩა-ჯდა სიკვდილი. ქოხში ბუუტავს ქრაქი.— ქრაქის გარშემო ფარფატოგს ღამის ჰეძელა. ლიზა ლოგინზე წევს, გაქიმული და ხაშინ-ლად გამხდარი. პირდაპირ სანთელია! ხშირად წელზე მოისვამს ხელს და U-Babenop იგრიხება, იწმარწნება:

— ითქათ, იყიალუხება: - მომკლა, მომკლა ქარებმა, მქვალმა! --მერე იყო გარინდებშლი და ლოცულობდა, ლოცულობდა განუწყვეტლივ! — არიქა, არიქა!

— რა ამბ:ვია? — მექორწილე შოდის!

ხალხი გარბოდა ღობეებისაკენ, კაბების და გვერდზე მოქცეულ შალის ფრიალით. მამაკაცები ზანტათ გამოდიოდნენ ეზოებიდან და

— რა ვიცი ქე კი მიკრიახობენ ეს ჩვენი
— რა ვიცი ქე კი მიკრიახობენ ეს ჩვენი

პატარა ბავშებს ქუდები ხელში დაეჭირათ და აურ-ზაურით ხტომით, კუნტრუშით, სტვე ნით წინ უსწრებდენ ერთი მეორეს და ქალებს აჯავრებდენ. ხმაურს აყვა ძ:ლლების ყეფა. ხალხი მოქუჩდა ნესტორას კალოზე, რომmal გვერდზეც ჩადის გზა—გზას ეძახიან ისინი უცდიან მაყრიონს.

— ვისი ქალია, დოფინე, ა? — არ ვიცი, მგონი ბარველია!

- ბარველი!

— ხო, ისე შითხრეს შეც:

ლაპარაკობდენ ქალები. ორღობეებში ისმოდა მაყრიონის სიშღერა, ოფის და რევოლვერების სროლა. მამაკაცე-

თოფის და რეცოლვერების სროლა. მამაკაცები თავებს მოწყვეტილათ მოაქასებდენ და პირს ზომაზედ მეტად ალებდენ.

ოფლში გაწურულ ცხენებსურტცამდენ მათრახებს და ახალ ნაწვიმარ მიწაზე ათქეშილი ცხენი მუხლ მაგარ ნახტომს აკეთებდა და ფეხებით მოყვეთილი მიწას ჰაერში ისროდა...

ქალოს მოუაზლოვდენ, ვიდაცა ახალგაზრდამ თავზე ჩამოფხატული ფოხოხი ზევით აიწია, გამლილი ყავისთვერი თვალები გადისროლა ჟოპიტის ძირში ერთათ "მეჯგეფიულ გოგორებისკენ და ხმა მაღლა დაიწყო:

თეთრი ბიჭი, არ გიყვარს...

შავი მე... ვარ იხვივით... სადაც წამოგეწევი...

მოყვა ბანი და მაყრიოხის გუგუნძა დანარჩენი სიტყიები დაფარა.

სიმღერაზე ხელებს ნერვიულად ი*უ*აევდებ. — სულელები არიან, გიჟები! ტყუილად რათ ხარჯავენ ამდენს ჰა? ვითომ რა არი ეგ ხოში თუ ბითურობა! — სთქვა ტიფომ ხმა

მაღლა. ყველას გაუკვირდა. — ჯვარიც დაუწერიათო. ვაი მაგათ პატრონს!

მოხუცებშა ამას გამოაბეს კუდეზი.

— აი, მ:გას ვილაცა არი უნდა ჩამოართვა თა..

- . AND STAME OF

— იმას, რომ არაფერი არ ესმით! — ყველამ იწყინა. თითონ ტიფოც გაკვირვებული დარჩა. არ მოელოდა, რომ მის უბრალო სიტყვეს. წყრომით მიიღებდენ. მიმს მგეხდულებით, ასეთი ამბავი შეჯძლებელი იყო. რამლენჯერ დაადგინეს უჯრედში, საერთო კრეგაზე, სოფლებში მომსცნება ჩაატარეს, წარჰოდგენებიც, რომ არ შეიძლება ჯვარის წერა. აბა, რა არის თაზე რალაც მრგვალი ქლდას დაბურვა?!

— შე კაცო მართლა, ტიფო სულ არ გადა-

ვვარდა ეს ხალხი...

— იმე... ეს ასე არ უნდა იყოსო... შეიქნა საუბარი. მექორწინებმა ჩაიარეს, ტიფოს კი გაბიდულათ ჩაილაპარაკა:

— ასეა... ასე... ვისაც არ გჯერათ, უჯრედს კითხეთ! ამ ამბავმა სოფელი გააოცა, როგორ, როგ გორ მიაყენა შეურაცყოფა სხვა როპარს წყომს რა, იოსების ოჯახს? დასწყველა მისი ჯვარდაწერილი ვაჟი სეთ?

სოფელს გაუჩნდა ახალი სალაპარაკო სა-

ლიზას ავადმყოფს ამგვარი ამბავი აშფოთებდა, საწამლავად უხდებოდა ისედაც მოკვეთილ, გაწყალებულ სიცოცხლეს უმოკლებდა, ადნობდა!

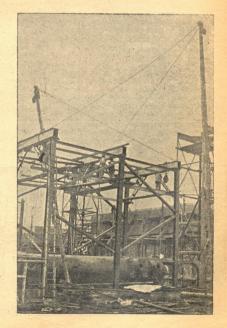
თავადმა ამბაკომ რომ შეიტყო ტიფოს ამბავი, ხანჯალზე გაიკრა ხელი:

SJ. 8M (306040).

(გაგრძელება შემდეგ №-ში)

ᲡᲐᲒᲰᲝᲗᲐ ᲐᲦᲛᲨᲔᲜᲔᲒᲚᲝᲒᲐ

ᲒᲐᲗᲝᲒᲨᲘ ᲨᲔᲜᲓᲔᲒᲐ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲔᲚᲔᲥᲢᲠᲝ-ᲡᲐᲓᲒᲣᲠᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲔᲜᲔᲠᲒᲘᲐᲡ ᲛᲘᲐᲬᲕᲓᲘᲡ ᲒᲐᲗᲝᲒᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡ ᲘᲠᲒᲕᲚᲘᲕ ᲛᲓᲔᲑᲐᲠᲔ ᲡᲝᲤᲚᲔᲒᲡ.

(63838675 B 63871606 836663)

manage bodynes

1 Judades 1966 15/YI-gob 15/IX-0gg tolores

objects and and abrance

*** 15/YI-mil I/X-3ms.

babachando .. shabelon

მთავ. სოცდაზღვევის სანატორიუმი.

Countries totale LV-mot 20/XI-ms, 12

abasgna (sabsona)

Englast brillyndages tolingenbergilgin, Johturning to the transfer and a transfer of the country or equipment of the country of the country

egoderck, mohybergholi, bagreeghyhono poggerek

modefor beforemen

ᲠฃᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲨᲘ

პირველ ივნისს, ლამის მატარებლით ambying do hodingows bodomogomine domველი სახელმწიფო რუსთაველის სახელობის დრამა აძხ. სანდრო ახმეტელის ძეთაურობით.

სადგურზე დახვდნენ საზოგადო ორგა ნიზაციების გარმომადგენლები, რომლებშაც მიაცილეს მოსკოვის ძეორე სამხატვრო თეატოის შეხობაში.

ორივე თეატრის მუმაკების შეხვედრა იყო მეტად გულწოფელი და მხუოვალე, რაც ძოწმობდა ეოთმანეთთახ ხაძღვილ მეგობრულ დაახლოვებას.

თბილისის სტუმრებს საღაძოს მცირე ვახშამზე მიესალძნენ ხელოვნების მუძაკთა კავშირის, მთავარხელოვნების, თეატრალურ ოლიმპიადის ორგკოაიტეტის, საახატვრო მეცხიერების სახელიწიფო აკადეთიის, თათრების ნაციოხალუო თეატოის, სახ. თეატრების უჯრედის და მოსკოვის მეორე სამხატვრო თეატრის დირექციის და მუშაკების წარმომადგენლები.

მოსკოვის ძეორე სამხატვრო თეატრის წარმოძადგენელმა თავის სიტყვაში აღხიშნა, რომ ერთსა და იმავე დროს უხდებათ გასტროლები რუსთაველის თეატრს მოსკოვში და მოსკოვის მეორე სამხატვრო თეატრს თბილისში. ეს არ არის ძარტო სამხატვრო ძალების უბრალო შენაცვლება, აოამედ ეს არის რევოლიუციოსურ წლების პერიოდში თეატრალური მიღწევების და მუ მაობის ანგარი მის ჩაბარება თბილისისა მოსკოვის

და მოსკოვისა— თბილისის წინაშე. ასეთი ანგარიშის ჩაბარება არ უნდა იყოს შემთხვევითი, არაძედ უნდა გადაიქცეს სისტემატიურ მოვლე ად.

დამსახურებული არტისტი ი. ნ. ბერსენევი და რეჟ. ალ. ახმეტელი რუსთაველის თეატრის დასის ჩასვლის დღეს მოსკოვში.

ამხ. სანდრო ახმეტელმა მასპინძლებს მადლობა გადაუხადა რუსთაველის თე-ატრისადმი ასეთ მხურვალე შეხვედრის გამო და საპასუხო აღფრთოვანებულ სიტყვაში დაასკვნა: მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ ერთმანეთს დიდი მანძილი გვაშორებს, დაახლოცება ჩვენი ერთიანეთთან აძას იქით უფრო მქიდრო იქნება, ეს დაახლოვება იქნება არა აარტო კულტურული ხაბიჯი, არამედ პოლიტი-

კურიც, რაც აახლოვებს საქართველოს და რუსეთის ძშრომელ მასას, რომლ -სთვისაც მუშაობენ მოსკოვის მეორე სას მხატვრო და რუსთაველის სახელობის

სიტყვების შემდეგ უკრავდნენ ინტერ-ნაციონალს.

მოსკოვის მეორე სამხატვრო თეატრის დირექტორის მოადგილე დამა. არტისტი 0. 806106030

3. 8303373630.

საბჭოთა პასპორტი

მგლურათ დავკბენდი ბიუროკრატობას. მანდატებს - კი თავს ლაფი დავასხი მოწყდი თავიდან also gohoms ყველა ქაღალდო, მხოლოდ ამას - კი...სინვვავს რონოდის ვიწრო დერეფანს ზრდილობიანი, მშვიდი მოხელე. საკუთარ პასპორტს სულყველა აწვდისდა ჩემ ალისფერ წიგნსაც მოხედეს. ზოგიერთ პასპორტს ლიმილი ნაზი, აგზუება ზოგიერთ ტუჩის ინგლისელთ პასპორტის, mado had stol პატივისცემა smagab manhb. გამოცოცხლდება მოხელე მყისვე მეტი სიმდაბლე ზრდილობა ახრჩობს,

და ვით საჩუქარს

ამერიკელთა

აიღებს ისე

პოლონურს ისე აშტერდებიან პოლიციელნი თითქოს გრმებია, და ფიკიობს თავი სპილოსებური: რა გეოგრაფული ამბებია?! თავის მუოკი არ მობრუნებულა და გულს არც-ერთი გათნობა არ შესწვდა, როცა დანელის მიაქვთ პასპორტი, s sonsbook Ubgaroalbas შვედთა. უეცრათ montab ქუჩებში conjugato. მოექცაც ღრანქი ამ ადამიანს hab ogsma and sho და ხელით დასწვდა ჩემ ბაშფორთელას წითელ-კანიანს. ხელს ვკიდებთ ასე უუმპარას of 800h3b, და სამართებელს mh soh samphomb ააე იღებენ ხელში

საზიზლარს

sonsbank შხამით დაგესლილს. მტვირთელმა თვალი

hadajha daminson. ვხედავ, რომ ბარგსაც წამიღებს მუქთად, მაგრამ ჟანდარმი უცქერის 360,000 მერე ორივე მე დამემუჟოა.

al was and and გამამათრახებს, ჟანდარმთა ჯიში amazmagh და მომსპობს მხოლოდ იმიტომ, რომ მე ცატარებ

od hodemmass. ნამგლოვან პასპორტს. მგლურათ დავკბენდი

ბიუროკრატობას. მანდატებს-კი თავს ლაფი დავასხი. მოწყდი თავიდან als gshoms 130ms Aspamon.

abammo sasb-ja. ვიღებ ამ ფართო შარვლის ჯიბიდან თითქოს საგანძურს

ძვიოფასს ვალაგებ, წაიკითხევით, ალივსეთ ჯიბრით საბჭოთა ქვეყნის 336

amjomojo. თარგ. მ. პატარიძე.

ᲗᲔᲐᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲡᲝᲤᲚᲐᲓ

სოფლის მეტრნეობის კოლექტივიზაციასთან დაკავშირებიო დაისვა საკიობი სოფლად განტაციო საშფალებათა გაძლიერების განსაკფორებით თატრალტრი ხელოვნების არ შეგვიძლიან ესთქვათ, რომ ამ საქმეში საგრძნობი მიუწევები გვაქვს, მაგრამ ის, რაც გაკეთდა გარანტიას იძლევა მუშაობის უფრო გაძლიირების.

სოფლად ადგილობჩივი თვატრალერი მტშაობა სათანადო სიმაღლეზე ვერ სდგას ძალების სიმცეტის და სათანადო ტეპერტეოის სიმკირის გამო. ამიტომ ერთავდ-ერთი საშტალება იყო კოლეტიგიმაცეთის საკითხებთან დაკავშიჩუბით მოწყობილი კოფილიყო მომრავი სასოფლო თვიტრები. ასეთი თვატრები ერთი მზრივ ჩაატარემდენ სააგიტაციო ტუშაობას და მეორე მხოივ თვაგოლისჩივ დრამწჩვებისათვის იქნეზოდენ ნამდვილი ოეატირალური მუშათახეს გამიც შადა

მოძრავი თეატრების მოწყობის პირველი ცდა ეკუთვნის ცეკავშირს, რომელიც ამ საქმეს ამჟამად თანდათან აძლიერებს და შუღმივად აპირებს იყოლიოს რამდენიმე მო-

ძრავი თეატრი.

თეატრისათვის პროგრიმა სპეციალურად იკნა ღაწერილი გ. ბუნნიკამგილის მიერ და გიცაცდა სპეთხებს უმთავრესად კოლექტივიზაციის და სამომხმარებლო კოობერა-(ციის შესახებ. პროგრამა დადგმული იქნა ამხ. გ. ბუნნიკაშიილის მიის.

დასი შესდგებოდა 8 მსახიობისაგახ.

 3 თებერელიდან 23 მაისამდე თეატრმა გამართა, 77 წარმოდგენა კასპის (გორის ოლქი), მცხეთის (თბილისის ოლქი) და ნაწილობრივ დუშეთის (თბილისის ოლქი) რაიონებში.

ყველა ამ წარმოდგენებზე დამსწრეთა რიცზვი იყო 16.600. ე. ი. საშუალოდ 260 კაცზე მიტი თითო წარმოდგენაზე.

თეატრმა მიაღწია დასახულ მიზანს. იგი მართლაც სასოფლო თეატრი იყო და გამართა წარმოდგენები ზოგ ისეთ პუნქტებშიც, სადაც თეატრალური მუშაობის ნასახიც არ ყოთილა.

თეატშა ბევრი დამაბრკოლებელი მიზეზები ელიბებოდა წინ. მას მოლხდა მუშაობა ზაძთრის სიციგეემში და გაზაფხულის წიმიადღეებში. არც ისე ადვილია ამ დროს სოფლიდან სოფელში სიარული, მით უმეტეს თვატრმა მიიღო აუარებელი წერილობით ი დახასიათები პარტიულ-საბქოთა და კოთაქაობტიულ ორვანიზაციუბიდან, სოფლის კულტურულ ძალებისაგან, რომლებიც თეგტრს ახასიათებენ ერთ-ერთ საუკვთესო საგიტაციო საშფალებიდ გიმდინარე დამკვრელი აროკანების გატარების დროს.

ამ თეატრის ნაყოფიერმა მუშაობამ საშუალება მისცა ცეკავშირს უფრო ფართოდ დაეყენებინა სათეატრო საქმე.

არხ. გ. ბუხნიკაშვილის მხატგრულ-ჰოლიტიკურ ხელმძღვანელობით ცეკავშირმა უკვე მოაიყო სამი ასეთივე თეატრი, რომლებმაც უნდა იმუშავონ სოფოლად მიმდინარე წლის შემოდაობამოი.

2000-დ საახიობები სპიციალურად გამართულ ჟურჩებზი მომზადებულნი არიან სოქგლად მუშაობის მიმდინარე საჟოიზებში და ჟერძოდ პოლიტ-განათლების მუშაობის მვათლიებში. მათი მოეალეობაა გარდა წარმოდგინების მართვისა აწარმოვონ . სოფლად ჟულტურული მუშაობა ქონ-გამცითხველის

პირველი ასეთი თეატრი დაარსდა გასულ წლის დეკემერში ეეკავშირის და სოფლის ავაშირის თაოსნობით. თეატრის ხელმძღვანელობა მიენდო ამხ. გ. ბუხნიკაშვილს—თალისის სატორის თეატრის ხელმძღვანელა. მისი საშფალებით მოძმავა ფიატრში გადატანილი იქნა ის უმთავრესი პრინციპი, რომლითაც ხელმძღვანელა. სატორის თეატრი, ციე გი, თეატრის გამასიტრები, თეატრის მისვლა მაყურებელთან, მარტივი, ელასტიური გაფორმება, თანამეფროვე მინაარსი, გამოფნებაბ ხალხური მემოქმედების და ხალხური მემოკმალების და ხალხური მემოკმალების და ხალხური მემასაკალური ინსტრიცშიენტების.

გზების და გადასაზიდ საშუალებების ხშირად უვარგისობის გამო. ბევრი შემთხევვა იყო, რომ მსახიოხები ფეხით მიდიოდენ 8—10 კილომეტრს. გევრგან არ. იყო წარზოდგენისათვის სათანადო ბინა. იყო შემთხევე—სოფ. ფერმაში (კასპის რაიონი) თებერვალში (კის ქვეშ გაიმართა წარმოდგებია.

ასეთი დაზრკოლეზები გადალახული იქნა მსახიობეცის თავდადებული მუშაოზით.

თეატრმა დიდი პოჰელიარობა დაიშსახურა გლეხობის შორის. მას ყოველმხრივად ხელს უწყომდენ ადგილობრიეი ორგანიზაციები, განსაკუთრებით კოლექტოვების გამგეობები და სამომხმარებლო კოოპერაცი» და სხვა კულტურულ დაწესებულებათა საშოალებით.

თეატრების პროგრამა სავსებით თანამედოოვია, უმთავრესად აშუქებს სოფლის მფუონეობის კოლექტივიზაციის და კოოპერაციის ააციობიზს.

აეატრები უკვე გაემგზავრენ სოფლად სამუშაოდ.

63560006 885

დგება მყინეარი ნაღვერდალივით, გარბის ჯიხვების ჯოგი დამგრიხალი, განთადია მჩათ მოტანილი და არწივების ისმის ფართხალი, კლდესთან ომია გაჩაღებული, კლდე დამარკზდება ლაჩარ-მტერივით!

ჰქუხს ლიღუმები—აჯანყებული! ხდება ჰაერი ქვით დატენილი! ჰქუხს ლაიუნები, კლდე იღუნება, და იხურება ქვებით ხეობა, მტურით იბურება ირგელივ ბუნება და სხააფერდება სანახაობა. ისევ გუგუნებს ხმა ლაღუმების, დაბლა ენგურიც ჰქუხს და ლრიალებს; მოდის ჰაკონი ქვების ორუბელი, დაფშვნილი ხრემი ხევში ხრიალებს. გულა სიხარული უნდა ჰბოტადღეს, "გვოძნობა ჰქონდეს საქმის კეთების, გალუ "ლდეზე, როს გზა მოსჩანდეს, გზა გაკვლეტლი მშრომელთ მკვერ-

დებით! გზა ხალხის ხსნის და ავტომობილის

გ%ა მშენებლობის, ამქუხარების, გ%ა ძველ ცხოვრების დამაგმობელი და შემოძტანი რყინის ხარების.

აქ ინდუსტრია ულევ მადნებით, გამდიდრებული აგუგუნდება!

3. 333360360.

805. 36mgo60-,,LJ706050 50860"

სამხედრო ლიტერატორა მსოფლიო თმას შესახებ გამდიდრდა ახალი წიგნით, რომიოსაც ინგლისის სამხედროსაზოვათ წრეების ორგანომ — "ღეილი ტელუგრაფ"-მა "საშინელი წიგნი" უწოდა. ლაპარაკია ინგლისელ კროჟერის წიგნზე — "მუზარადი ცეცხლის ხაზზე". გენერალი კროავირი მსოფლიო თმის დროს ინგლისის ბრიგადის უფროსი იყო დასავლეთის

"დეილი ტელეგრაფ"-მა მის წიგხა "საშინელი" უწოდა არა იმიტომ, რომ მასში აღწერილია ისეთი ფაქტები, რომლებიც თმებს ყალყზე აყენებენ. გაზეთი იმით არის აღშფოთებული, რომ "მუზარადი ცეცხლის ხაზზე" კროჟერის უნებურაი "დიდების შერავანდედს" აცლის "ომის გმირებს", ააშკარავებს ომის კლასიურ ხასიათს,

ერთი გენერალი ამ წიგნის შესახეზ აღ'მფოთებული სწერდა შავრაზმულ "მორნინგ პოსტ"-ში: "ვერ წარმომიდგენია, თუ როგორ შეიძლება ნებაყოფლობით ამოსვარო ტალახში მუ5დირი, რომელსაც ატარებ? ყველაზე mongle of whol, had sharpho, haგორც სამხედრო პირი, მხოლოდ ქების ლირსია, მისი ნამსახურობის ნუსხას შეოძლია დააკმაყოფილოს ყველა, რა გინდ წინასწარი განზრახვებით არ იყოს იგი შეპყრობილი. კროჟერი გადააყენეს მას შემდეგ, როცა მან არხანგელსკთან დასაჯა რამოენიმე კადეტი, რომლებიც მოსახლეობას ძარცვავდნენ".

მოგეყავს რამდენიმე ნაწყვეტი აქ "საშინელი წიგნიდან" (ვაფრთხილებთ მკითხველს, რომ ეს ნაწყვეტები მართი ლა ყველაზე საშინელი როდია კრო ჟერის წოგწში, აქ არის უფრო მამიმე, ჟრუანტელის მომგვრელი ფაქტები):

... BARAGACE BMAGO."

1915 წლის შემოდგომა... დიდი,
ურუსოთ მიმავალი ბრბო, რომელიკ
აზიფრით წააგავს მეფის წინ (ეერემონიალური მარშით მიმავალ მწყობრ
რაზმს. ტომმი (ე. ი. ინგოისელი ჯარისკა(ცი) დაიღალა, მას შია და აღრჩომს წუურვილი. რაზმი ძლივს მიათრევს თესებს, მაგრამ მას მიერეკემიან
ბრძოლაში. (კოტა მდგრიე წყალი და
ისევ უკან... მეორე დიდი პარტია...
მათ არ უნდათ წასვლა (ეეცხლში და
(დილობენ თავი დააძვრინონ. მათთან
მივარდება ახალგაზრდა თვიცერი.

ჯარისკაცი, თითქო მოცელილი, მის ფეხებთან ეცემა. ეს გავლენას ახდენს სხვებზე... რაზმი მიდის სასაკლაოზე.

1917 წ. ბურბონის ტყეში. რაზმი გაორბის სიკვდილს, მაგრამ უფროსის რევოლვერმა დააწვინა ხუთი. ჩვენი ნელებისათვის დანიშნულნი, შესანიშნავი ტყვიის ტეცბლით რწყავენ ჩვენს გარისკაცებს, რომლებიც პანიკამ შეიპყრო. ბალახი წითლად იღებება... ბეგრი დაწვა, რომ აღარ ადგეს, დანარჩენები კი მიდიან იქეთ, სადაც მათ მიერე, კებიან.

1918 წელი. "მოკავშარე" პორტუგალიის ჯარისკაცები უწესრიგოდ გახიბიან. მაგრამ ზომები მიღებულიახომ ძნელი გასარჩევია გერმანელი ჯარისკაცის ფორმა პორტუგალულ ჯარისკაცის ფორმისაგან. მინდორი იფინება ჩვენი ტყვიამფრქვევების ტყვიებით გაცხრილულ პორტუგალელ ჯარისკაციქბით".

... ის დააკავეს საკმაოდ შორს მისი ნაწილიდან. მას სთვლიან დეზერტირად და ბეფრი ლაპარაკისა და მსჯელობის გარეჩე უსჯიან დახვრეტას. მე პირადათ ვადევნებ თვალყურს მზადებას განაჩენის სისრულეში მოსაყვანად. ჩვენ ადგილი მოვამზადეთ პარკში. გამოვიძახე ერთი ახალგაზრდა ოფიცერი, პირდაპირ უყურებ თვალებში და ვეუბნები: "თქვენ უხელმძღვანელებთ გუნდს. ჯარისკაცები გაბრაზებული და ნერვებაშლილი იქნებიან. შესაძლოა, რომ ტყვია არ მოხვდეს ნიშანში. თქვენი რევოლვერი წესრიგში უნდა იყოს. თუ ექიმი გეტყვით, რომ ჯარისკაცი ცოცხალია, თქვენ მტკიცეთ უნდა მიუახლოვდეთ მას, მიადოთ რევოლვერი გულზე და გამოუ მალოთ ჩახმახს. გაიგეთ"?

— მესმის, — მივიღე პასუხად.

ყოველ შემთხვევისათვის ოფიცერი
ახმმად წავიყავა ჩემთან. ვინ იცის
იქნებ დათვრეს "გამბედაობისათვის".

რაც შეეხება დეზერტირს, მას ლამით
თითქმის ნაზევარი ვედრო ვისკი დაუდგეს. შედეგი მშვენიერია — როცა
ის დილით დასახგრეტად გამოიყვანეს,
მთვრალი იყო ისე, რომ არაფერი გაეგეზოდა და თან შეეკრათ ბაწრით. ის
მიაყვანეს ხესთან, რომელზედაც თითქმის ჩამოჰკიდეს, რომ არ წაქეთულიყო. თვალება აზგეს, მაგრამ ეს
მზოლოდ ფორმალობაა, გინაადან ის

ისედაც ვერაფერს ხედავს, მოკლე

ბრძანება, არეული სროლა, ექიში შინჯავს ჯარისკაცს და ჩუმად რალაცას ეოზნება ოფიცერს, უკანასკნელი მიდის ხესთან, ყრუ გასროლა და ყველაფერი გათავდა, ჩვენ გვაგვიანდება საუზმეზე. გზაზე უკან ვიხედებით და ვხედავთ: ათამდე ჯარისკაცს თავი მოუყრია გვამთან, ამხანაგები უკანასკნელ სალამს აძლევენ თავის უბედურ მომმეს".

"ᲒᲐᲢᲝᲜᲘ ᲝᲤᲘᲪᲠᲔᲑᲘ"

... მთეარის შუქზე მე ვხედავ ცარიელ მიწაზე მაგდომ ოფიცერს. მას ხელში უქირავს ბოთლი და რაღაცას ბუტ
ბუტებს ენადაბმული. უცებ კვამლი,
მტვერი, მყრალი სუნი და ტალახი—
ჩამოვარდა ბომბა. შემდეგ სანიტრები
ეძებენ... პოულობენ ხელს, ფეხს. მე
წერილს ვწერ მის ... ცოლს: "თქვენი
ქმარი მოკვდა ისე, როგორც ეს შეშვენის გმირს. მისი უკანასკნელი სიტყვები იყო — სიყვარული ცოლისა და
სამშობლოსადმა".

ოფოცრები დოიან - ოამიან სფამენ. ერთ ხანს მე საგონებელში მაგდებდა ორი ბატალიონის უფროსი, რომლებისათვისაც ბოთლი არაყი უფრო ძვირფასი იყო, ვიდრე მათთვის მინდობილი ხაზის დაცვა. ორივე — ქამა-სმის სპეციალისტი, ორივე — საშიშროება ბატალიონისთვის. ერთხელ ერთი მათგანი ისე დათვრა, რომ წინა მორიგემ ვერ გაზედა მისთვის ბატალიონის ჩაბარება და ელოდებოდა მის გამოფხიზლებას. შემოეგ მე მოვახერხე მათი თავიდან მოცილება, მოვაწყვე ზურგში. ორივენი დააჯილდოვეს "მამაცობისთვის", ჩვენ კი განვთავისუფლდით მუდმივ შიშისგან".

თვის წოვნის მეორე ადგილას კროთავის წოვნის მეორე ადგილას კროჟერი უბრუნდება ოფიცრების დაჯილდოებას: "პირადი მეგობრობა და პორტერის გადაკვრის დროს ანეკდოტების მოხერხებულად თქმა — ხშირად საყმაო მოტიცია დაწინაურებისათვის. მე ჩემი ბრიგადიდან განვდევნე ერთი ასეთი ვაჟბატონი, მაგრამ მან მაინც მიიღო ნაწილას უფროსობა და მოკლულ იქნა 400 კაცთან ერთად. ამბობენ, რომ მან დაუშვა რაღაც ელემენტარული სტრატიგიული შეცდო-

"ᲠᲝᲒᲝᲠ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲖᲐᲓᲔᲑᲐ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ"

"მთავარია — ყოველი საშუალებით ეცადოთ მიაღწიოთ იმას, რომ თქვენს ჯარისკაცებში აღძრათ სისხლის წყურვილი, საჭიროა უამბოთ მათ, რაც

იმპერიალისტების "კაცთმოყვარეობა" ჩინეთში

შეიძლება მეტი ისტორიები გერმანელთა მხეცობის შესახებ, მათ მიერ ქალების გაუბატიურების შესახებ, საბოალი ბელგიელების აწიოკების შესახებ, საბოალი ბელგიელების აწიოკების შესახებ, ყველაზე უკეთესია ეს გააკეთით პოლკის მოვდელის სამოალებით. მე საერთოდ ვთელი, რომ ყველაბით წყურვილის გამოსაწვევათ —ეს არის ქრისტიანული ეკლესია მისი მუსიკით, რიტუალებით და მთელი აპარატით, ჩვენ შშვენივრად ვისწავულეთ ეკლესის გამოკენება",

..3ᲐᲢᲐᲠᲐ ᲨᲔᲪᲓᲝᲛᲐ"

 "ესენი ხომ მხოლოდ გერმანელები არიან", — მესმის ახალგაზრდა ხმა.

გრძოლაში ინგლისელი ჯარისკაცის დახასიათებისას კროჟერი (ციც ირონიით სწერს: "ჩვენი ტომი მშვენიერი ბიქია — ის იშვიათად გასცილდება ბარბაროსობის საშუალო ფარგლებს, მართალია, ის ზოგჯერ ჰკლავს ტყვეებს, რომ თან არ ათრიოს სანგრებამდი",

ფრიტიოფ ნანსენი, პირველი გემი, რომლით იმოგზაურა ჩრდილო პოლიუსზე და ქარტა, სადაც ნაჩვენებია შავი ხაზით ნანსენის ყინულოვან ოკეანეზე გავლილი გზა.

ამ ერთი თვის წინად, სახელდობრ მაისის 13 ქ. ოსლოში გაროდაიცვალა დიდი ნორეეგიელი ზიგზაური და მეცნიერი ფორტიუთ, წანსენი, რომელსაც მის თანამემამელე, შარშან დემული როალა ამენსენის გვერეგით უციდსი ლვაწლი მიეძლებს პოლობული მეპარან და გამოკელეფაში. შეიძლება იაქმას, რომ ეს ორი დიდი ნორეეგიელი დიბსებლი მეპარან გაზიკელის საუკანეების მოგზალტებისა, რომ მათ დაამთავრეს კოლუმისა, გაგიკონისა, გაგიკონის გამოკელების და კექას მიერ დამესებლის საქარების გაგიკონისა, გასეთ და კექას მიერ დამესებლის საქარები და კექას მიერ დამესებლის საქარების და კექას მიერ დამესებლის საქარები დადამიწის გამოკულეფი და შეცნა და კექას

ფრიტიოფ წანსენის ექმაედიკიებში ყველზე (ენრიბლი მისი მოგზაფრობა არქტიკულ ქვენნებში ხომალდ "ფრამზე" ეს მოგზაფროია გან დაარწყო 1893 წელს და დაასტალა 1896 წელს, ე. ი. სამი წელოწალ გაატარა ყინელობაში მან ყინელში გაქედილა ხომალდედან ერთ თავის ამხანაგთან ერთად ქვეითად იზიგზაფრა და აფწერელ დაბრჯოლებათა დაფლებაში შემდეგ ეგრეთ წოდებულ ფრანც-იოსების მიწაზედე მიყოდა, მართალია 606სენმა ჩრდილოეთ პოლიუსს ეგი მიაღწოა, მაგრამ მისი ექმანედა ცით ქვე განიანურა, შევიქგები მაინც განუზომელია, ნანსენმა რამტუნიტ ჟუნძული აღმოაჩინა ყონელოვან "ჩექანენმა და გამოაჩუსვია რომ ზღავა ჩანეთლოეთის პოლიტსას მახლობლად თხელი კი არ ყოფილა, როგორც წინად ეგონათ, არამედ მეტად დარმა ნანსუნამდე გოოგრაფებს წარმოდგენილი პონდათ, რომ ჩრდილოეთის პოლიტსი უძრაეი. მტკიცე ყინულის მასსივითაა დაფარული. ნანსენის იქამკიდიციპა რაქტიკულ ზონაში ყი ლან ყინულის უზამმაზარი ნამსგერევები ნახა, რომელნიც დასავლეთისკენ მოძრაობენ, ე გარემოება ამტკიცებს, რომ აქ ყონულებს ქვეშ მოთბო ოკეანური მიმდინარეობა არსემობს, პოლარული ბასეინის წალი უფრო მარილიანი აღმოჩმდა, ვიდრე წინად ეგონათ ა სბი.

ნანსენმა შემდეგიც ბეტრი გააკეთა არკტიკლ თ ქცეანებრმ გამოყვლეცის დარგში, იგი იყო "პოლარული ჩვეანების გამომკალეგი საერთაშორისო საზოგადოების თაქმავლი მარე და მომვალი წოოსიცის და სამეცია გამოკალი გამოსიცის, რომელსაც ესპულიციას ამზადებდა, რომელსაც ესპულიციას ამზადებდა, გრომელსაც

მაგრამ თრიტიოდ ნანსენი იყო არა მარტო დიდი მოაჩხაური და მკვლევარი, არამედ დი-დი ჰუმანისტიც, ამ სიტყვის საუკეთესო მნიamobiles, malent Amლანსა და ჰანრი ბარბიოსთან ერთად იგი იმ იი.ნებაგახს-ილი ევროპიელი ინტელიგენტების მცირი რაზმს ისუთვნოდა, რომელმაც გაიგო ოქტომბრის რეიოლიუციის მსოთლიო ისტორიული მნიშვნელობა და ალორთოვანებით მიესალმა მას. თრიტიოდ ნანსენი საბჭოთა კავშირის გულწრფელი და ერთგული მეგობარი იყო, იგი რამდენიგერმე ეწვია მას, ჯერ 1921 წელს, რათა დამშეული ვოლგის მხრისorgal rothernos zonffas, samme va amonon filmal, tabaro, hama introminada zarosto წილი სომხებისათვის სამშობლოში დაბრონიბა მოეწყო. იაი ყოველთვის გააფთხებულ ธิงงศ์สิตภูลิศาสิงใ พรีกายาง กลิงิกคางตามเด็กอิกใ ტისაბქოთა ინტრიგებს, არა მარტო ჰუმანუ მოსაზრებით, არამედ იმიტომაც, რომ საბიოსა ხოებით, არაძოდ ისიტოსაც, გომს სამ-ქოთა კაცმირს კაცობრიობის განმაახლობელ ფაქტორათ სთვლოდა. თავის წიგნში "რუსუ-თა და მსოფლიო" იგი სწერდა: "შიიძლება ეჭი დაგვებადოს დასავლეთ _ ეეროპისა და. რების შესახებ, მაგრამ აუცილებელია, რომ აიქის აქისის და და ამერდებებდა. საბჭოთა კავშიტს დიდი მიმავალი ელის თა მან დიდი მისია უდა შიასტულოს მთელი მსო-თლიოს მიმატთ. _ მე შესაძლებლად მიმაწნია, რომ Iუახლოეს მომავალში საბჭოთა კავშირი არა მარტო მატერიალურ ხსნას მოოტანს დასაგლეთ ივროცას, არამედ სულიერათაც განაobmoble Bob".

სამქოთა კავშირის მშრომელი მასაც თავის მხრით სოყვარულით და პატივისცემით ემყრო-ბოდა დიდ ნორეცგიელს, იგი მოსკოიის მე შითა და გლებთა სამქოს საპატით წევრათ

റുന് ച്നിന്വന്ന

გერმანიიდან მიღებული გუთნების გადმოტვირთვა სოფლებში გასაგზავნად.

ბათომი. ახალი მძლავრი ნავთის საწმენდი ქარხნის აგება ამერიკული სისტემით

ფოთი. გემიდან პურის გადმოტვირთვა ამიერ-კავკასიისათვის

3. 8M8ᲚᲘᲫᲔ—£3ᲔᲜᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲐᲔᲡᲢᲠᲝ

วษณ์จะจะบ

ვიქტორ გოგოოიძე — ქადრაკის პირვილი ახალგაზრდა მაესტროა ქართგილებში. მისი ოკანას,ნელი მატჩ საბჭოთა კავშირში ცნობილ ქადრაკის ოსტატთან — მაესტრო ვლადიმერ ნენაროკოვთან — იშვიათი ინტერესით ჩატარდა.

მაესტრო ნენაროყოვს მრავალი მატჩი ჰქონია ისეთ გამოჩენიო მოქადრაკეებთან, როგორიც ალიოხინი, დუზ - ხოტიმირსკი, გრიგორიევი და სხიები არიან. მას თითქმის არც ერთი მატჩი არ წაუგია. ასეთი უძლეველი მითიმაზე შეხიდა ქადრაკის საბრძოლველ ასპარეზზე რაქველ გლეხის შიილს — ვიქ. გოგოთიძის.

მაქსტრო ნენაროკოვისა და ე. გოგ-"ოძის სახით ქრთი მეორეს ებრძოლა აწმყო და მომავალი, ძველი თაობა და ახალი თაობა. მრავალნაორი გამოცდილების მქონე მოხუცი ლომი სამკვლრო - სასიცოცხლოდ დაეტაკა ლონითა და ენერგიით აღსავსე ვეფხს და დამარცხდა,

თერთმეტი გათამაშებულ პარტიიდან მაესტრომ მოიგო სამი, ყაიმით დაამთავრა ორი და წააგო ექვსი. მატჩის ბოლოს მაღებული ძალთა ასეთ: ააწყობილება აშკარად მოწმობს, რომ გოგლიძის სახით ჩვენ გეყავს ნიქიერი მოქადრაკე: ამიერიდან კი პირველი

ამხ. "გოგლიძე და მაესტრო ნენაროკოვი უკანასკნელ მატჩის თამაშის დროს

თესო მომავალი ელის, როგორც ჭადრაკის ფალავანს.

მადრაკი საქართველოში ძვეოთავანვეა (ქნობილი. ჯერ კიდევ მეოთხი საუ ყუნეში ქადრაკი ფართოდ იყო გავრსერუტული. ქადრაკი ფიზკულტურის ერთ-ერთი: დარგია და სწორედ ამით აიხსნება, რომ საბჭოთა ხელისუფლების ლიზუნგი "ქადრაკი— ფართო მასებში" დღეს უკვე განხორციელებულად შეიძლება ჩაითვალოს. ვ. გოგლიძესათვის მაესტროს სახილ მელი ახალგაზრდობის ფიზიკური და მილი ახალგაზრდობის ფიზიკური და გონიბრივი სიჯანსაღის ატესტატი.

დამირ

ოქტომბრელები საბავშო ბაღში მუშაობის შემდეგ რადიოს ისმენენ

R 3 D G N B M B M - J K M G N J S

ნავთლუღში საქ. მრეწველობა ქალაქ გარედ აარსებს ახალ სახ. მეურნეობას. სურათზე: სანიმუშო-საჩვ. ბოსელი 50 ძროხისათვის.

^სახალხო მატარებლის ცეხი სტალინის სახელ. ქარხანაში, სადაც გა ^მოუშვეს ნორმაზე ზევით 5 ვაგონი, სურ. ცეხის მუშა-დამკვრელები⁻

საქ. სატყეო ქარხანაში ერთ-ერთი დურგალი ქალი არუთინოვი. შეჯიბრებში მიიღო 1-ლი "აილდო,

"მკერავის" მეორე ქარხანაში ქალებს ავარჯიშესენ ახალ ჭრა-კერვის მანქანაზე

სტალინის სახელობის ქარხანამ თბილისში სპარსეთისთვის მიიღო ორთქლმავლების დაკვეთა. სურათზე: მუშა-დამკვრე ლები და პირველი დაკვეთილი ეორთქლმავალი.

თბილისის აბრეშუმის-საქსოვ ქარ ხანაში ქალი ამოწმებს ძაფის ვარგისობას.

თბილისში აშენდა სადნობი ღუმელი, რომელიც ელექტრონით მუშაობს. ახეთი ღუმელები უნდა ჭიათურაში. ამ დღეებში ღუმელის ცდას მოახდენენ

26 კომუნარის სახელობის ქარხანაში დაფა, რომელიც უჩვენებს მიღწევებს და ნაკლს და მოუწოდებს: "ყველა ძალები საწარმოოსაფინანსო გეგმის "შესრუღებისათვის".

186299-920 1297-990

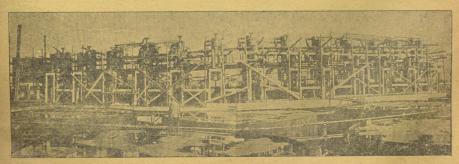

ინდოელი მუშა ქალები-ქუჩის სატკეპნელს მიათრევენ.

რევოლიუცია ინდოეთში სწრაფად მიდის წინ. მთელი ინდოეთის მუშათა კლასი თავგანწირულად იბრძვის, მაგრამ განსაკუთრებულ აქტივობას მუშა ქალები იჩენენ. ეს არაა გასაკვირვალი, მიტომ რომ არსად დედამიწის ზურჯზე მშრობელი ქალები ისე დაჩაგრული არ არიან, როგორც, ინდოეთში. სოფლის მეურნეთ-

ბასა, შინამრეწველობასა, ინდუსტრიასა, მაღაროებში მუშების მესამედს ქალები წარმოადგენენ. მუშაობის დრო განუსაზ-ლვრელია. გარდა მაღაროებისა, სადაც ქალებისთვის თერომეტი საათის სამუ-შაო დღეა დაკანონებული. დედაკაცის საშუალო ხელფასი დღეში დაახლოებით ექვს შაურს უდრის, მისი უფლებრივი

და ზნეობრივი მდგომარეობა უარესია, ვიდრე საშუალო საუკუნეების შინაყმისა. რადგან ქალის შრომა ასე იაფად ფასობს, ინგლისელი და ინდოელი კაპიტალისტები ქალებს ისეთ სამუშაოსაც კი ასრულებინებენ, როგორსაც სხვაგან მოტორი ასრულებს.

ბათომი. "აზნეფტსტროი"-ს ნავთის გადამმუშავებელ ქარხნის მშენებლობა.

ყოველთვიური პოლიტიკურ-ეკონომიური უ % 6 5 ლ 0

"BRECEPME"

საქ. კომპარტ. (ბ) ცენტრ. კომიტეტის ორგანო

FOLUPACAURO SUUCOS?

00 3 0 5 0 6 3 0:

"ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ"-Ს ᲒᲐᲛᲝᲛᲪᲔᲛᲚᲝᲑᲘᲡ ᲛᲗᲐᲕᲐᲠ ᲙᲐᲜᲢᲝᲠᲐᲨᲘ (ᲠᲣᲡᲗ. ᲙᲠ. № 34)

ფოსტის ცენტრალურ საგაზეთო ბიუროში. "კომუნისტი"-ს გამომცემლობის რწმუნებულებთან, რომელნიც აღჭურვილნი არიან სათანადო მოწმობებით და ქვითარებით.

36M306B0530:

ფოსტის უწყების ყველა დაწესებულებებში. "კომუნისტი"-ს გამომცემლობის რწმუნებულებთან, რომელნიც აღჭურვილნი არიან სათანადო მოწმობებით და რკინის გზის კიოსკებში.

JJ665 61 62 83 61:

1930 წლის ბოლომდე-2 მ. 50 კაპ.

6 თვით -1 8. 50 კაპ.

3 თვით — 75 კაპ.

1 თვით — 25 კაპ.

ᲡᲐᲚᲙᲔ ᲜᲝ.ᲛᲔᲠᲘ ᲥᲒᲔᲚᲒᲐᲜ **30** ᲙᲐᲙ.

"კომუნუსტი"-ს გამომცემლობა.